

Šajā numurā lasiet:

Ventspils pilsētas atklātais čempionāts un Latvijas II olimpiāde

Valsts subsīdijas visu šķirņu zirgu audzētājiem

Karaliskais Vindzoras zirgu šovs

Hevosopisto Ypajā – jātnieku un zirgaudzētāju koledža Somijā

Starp mākslu un dabu

Tagad meklējiet "Zirgu Pastu" preses tirdzniecības vietās **Narvesen** un **Plus Punkts**

Abonēšanas indekss 1238

Jāņi

Jāņus var uzskatīt par vislatviskākajiem svētkiem. Jāņi ir seni vasaras saulgriežu svētki, ko latvieši svēti visu nakti, pavadot to ar jautrām dziesmām un dejām. Vasaras saulgriežos diena ir visgarākā un nakts - visīsākā. Jāņu pamatā ir zemkopju tautu zemes auglības kults, saules kults un falla kults.

Uz Jāņiem posās un gatavojās jau laikus. Saimnieks ķērās pie alus darīšanas, saimniece savukārt sēja Jāņu sieru. Tika ravēti dārzi, velētas drēbes, postas istabas un klētis, slaucīti pagalmi un ceļi, gatavota malka ugunskuram un cirstas meijas, pļauta zāle govīm un zirgiem.

Līgošana Jāņu dienā saistīta ar auglības veicināšanu un nelaimju novēršanu. Jāņos jāligo, lai usnes neaugtu tīrumā, lai lini augtu gari un nesakristu veldrē. Jāņu bērni aplīgoja gan tīrumus, māju, gan saimniekus, meitas un puīšus. Tādēļ, lai

nekristu kaunā, visi jau laikus centās padarīt savus darbus, lai uz Jāņiem viss būtu nevainojamā kārtībā. Līgotāji dodas uz zirgu stalli aplīgot zirgus, jo šajā vakarā neviens pieguļā nejāj, lai pasargātu zirgus no dažādiem ļauniem gariem, burvjiem un skauģiem. Jāņu naktī tikai velns ar saviem kumeļiem jā pieguļā. Ja tomēr kāds no cilvēkiem to dara, tad viņš ir grēcinieks un Meža māte sauc savus sunus kumeļu rīdīšanai.

Ticējumi attiecībā uz zirgiem:

Kā Ziemas svētkos, tā arī Jāņos lopu pusnaktī runājot par cilvēku likteni. Tie esot lopu laiki, kur viņiem jādod svētku barība.

Kad Jāņa nakti zirgus atstājot ganībās, tad ar tiem jānot lietuvēni un raganas.

Jāņa dienā vajagot zirgu ar olām dzirdīt, tad tiekot stipri un apaļi.

Jāņu nakti saimnieks uzmauc sev kaklā zirga sakas, loku grožus, iet pa otra saimnieka tīrumu un met tur olu vanckarus, ja grib otru noburt.

Ņem, Jānīti, melnu zirgu,
Apjāj manus tīrumiņus,
Lai burītis nenobūra,
Lai skauģītis nenoskauda.

Ņem, Jānīti, bērnu zirgu,
Apjāj manu linu lauku;
Ņem, Jānīti, veco briedi,
Apjāj manu auzu lauku;

Ņem, Jānīti, šēķi ķēvi,
Apjāj manu miežu lauku;
Ņem, Jānīti, baltu zirgu,
Apjāj manu auzu lauku.

Jyudz, Jōneiti, sērmu
zyrgu,
Sorgoj munu teirumeņu:
Jōņu dīnu raganēņa
Jōj, mīzeišus trauceidama.

Ņem, Jānīti, mēllu zirgu,
Apjāj manu rudzu lauku;

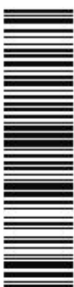
Zirgu Pasta redakcija novēl viesiem līksmu līgošanu!

Ja atjāsi citu gadu,
Došu saldu miežu alu.
Ņem, Jānīti, bērnu zirgu,
Apjāj savu linu druvu,
Lai aug tīra linu druva
Zītarīņa galviņām.

Jājat, puīši, pieguļā,
Vilkābeļu līdumā,
Tur tie visi grēcinieki,
Jāņu nakti līksmojās."

Uzliksim saimniekam
Ozoliņa vainadziņu,
Lai aug viņa kumeliņi
Ozoliņa resnumiņu.

Jānīts jāja Jāņu nakti
Dābulainu kumeliņu,
Sudrabiņa pakaviem,
Zeltītiem iemauktiem.

Ventspils pilsētas atklātais čempionāts un Latvijas II olimpiāde jātnieku sporta konkūra un iejādes disciplīnās

Foto Vladislavs Rutkovskis

Latvijas Pirmā olimpiāde

Sports un Ventspils pilsēta – tie vienmēr bijuši nešķirami jēdzieni. Sporta svētki pilsētā aizsākās vairāk nekā pirms 100 gadiem, kad Ventspilī tika nodibināta Rīgas sporta biedrības nodaļa „Union”, kas laika posmā no 1907. līdz 1909. gadam Ventspilī uzbūvē-

Andis Vārns ar Irasir

ja pirmo velotreku, kura vidū atradās vieglatlētikas sektori un celiņi skriešanai, kas vēlāk, attīstoties un progresējot, piesaistīja aizvien vairāk sportistus.

Tieši Ventspils bija iniciators idejai par savu sporta svētku izveidošanu. Neskatoties uz to, ka Latvijā pēc neatkarības atgūšanas jau bija notikušas Lauku sporta spēles, Trīszvaigžņu spēles un pat Latvijas Jaunatnes olimpiāde, tomēr pirmo reizi neatkarīgajā Latvijā ideja par vienotām Latvijas sporta sacensībām izskanēja Latvijas Olimpiskās komitejas (LOK) Ģenerālajā asamblejā, kad Latvijas Olimpiskās izpildkomitejas padomes loceklis, Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājs Aivars Lembergs izsacīja spārnoto frāzi:

Andreas Schou ar Cancan 4

„Latvijā sportam nepieciešami savi Dziesmu svētki!” Domu biedri nebija ilgi jāmeklē. Valsts sporta dzīves vadītāji un citi sporta lietpratēji uzreiz piekrita sniegt savu atbalstu, lai izveidotu, pēc toreizējā LOK prezidenta Viļņa Baltiņa vārdiem, „valsts galvenās kompleksās sporta sacensības”. Diskusiju, kur varētu notikt šis grandiozais sporta notikums, nebija – Ventspils bija vienīgā pilsēta, kas spēja nodrošināt tik atbildīgu un lielu sacensību norisi. Sporta svētkiem tika dots nosaukums – Latvijas Pirmā olimpiāde.

2004. gada 2. jūlijā Ventspils stadiona pārpildītās tribīnes sveica 3267 sportistus, kas bija nostājušies Latvijas Pirmās olimpiādes atklāšanas parādē. Pēc oficiālās daļas un valsts amatpersonu uzrunām, olimpiādes logo un talismana prezentācijām cita pēc citas lepnī iesoļoja 33 Latvijas rajonu un pilsētu komandu delegācijas. Latvijas Pirmajā olimpiādē 3267 sportistiem bija iespēja mēroties spēkiem kopā 23 sporta veidos, izcīnot 213 medaļu komplektus 159 disciplīnās. Uz Ventspilī, lai piedalītos Latvijas Pirmajā olimpiādē, devās arī tādi Latvijā populāri sporta meistari kā vingrotāji Jevgeņijs Saproņenko un olimpiskais čempions Igors Vihrovs, soļotājs Modris Liepiņš, šķēpmetēji Ēriks Rags, Ainārs Kovals un olimpiskais vicečempions Vadīms Vasīļevskis, pludmales volejbolisti brāļi Toms un Jānis Šmēdiņi un daudzi citi. Grūti nosaukt sporta veidu, ko no 23 sporta veidiem katrā Latvijas pilsētā uzskatīja par savējo, ikviena pilsēta vai rajons centās sasniegt labākos rezultātus vadoties pēc devīzes: „Citius, Altius, Fortius!” (Ātrāk, augstāk, spēcīgāk!) Trijās olimpiādes dienās visi 3267 sporta spēļu dalībnieki cīnījās ne tikai par individuālajiem panākumiem, bet arī par ikvienu punktu komandu kopējā ieskaitē. Katrs individuāli, bet tajā pat laikā kopīgi sportisti veidoja savas pilsētas

vai rajona komandas kopējo rezultātu, apvienojot individuālo meistarību, komandas garu un sacensību olimpisko auru savdabīgā sintezē.

Latvijas II olimpiāde

Dainis Lūmanis

14.-15.jūnijā Ventspilī Reņķa dārzā notika Ventspils pilsētas atklātais čempionāts un Latvijas II olimpiādes sacensības jātnieku sportā, kuras rīkoja Ventspils jātnieku klubs(VJK) sadarbībā ar Latvijas jātnieku federāciju (LJF). Esam pieraduši, ja sacensības rīko VJK, tad viss norisinās augstā līmenī. Manuprāt, arī šogad organizatori bija labi pastrādājuši, lai sacensības noritētu godam, vienīgi pārsteidza mazais dalībnieku skaits. 27 dalībnieki pirmajā maršrutā (h līdz 120cm), 16 dalībnieki trešajā maršrutā (h līdz 135cm) nav daudz, bet tikai 10 dalībnieki maršrutā, kur lec 6-7. gadi veci zirgi, radija dīvainu sajūtu. Kur ir palikuši 6-7 gadi vecie zirgi? Dalībnieki brauca uz zināmu vietu, tātad arī laukums bija zināms. Da-

Andrejs Bistrovs ar Raskatu

libnieki tika informēti, ka sacensības organizē VJK, tātad organizatoriskā ziņā visam jābūt kārtībā. Ļoti svarīgs faktors, kas parasti ietekmē šaubīgos jātniekus, ir starta nauda un balvu fonds. Kur nu vēl labāku var vēlēties! Vai jūs zināt daudz tādu nacionālo sacensību, kur iemaksājot 10Ls starta naudu, iegūstot pirmo vietu var nopelnīt pat 500Ls?! Es ne. Varbūt 125-130cm ir pārāk liels augstums 6-7 gadiem veciem zirgiem?!

Varētu jau teikt, tā ir tikai apstākļu sakritība – lija lietis, izlaidumu laiks, sportisti pietaupa zirgus starptautiskām sacensībām utt. Tomēr mani nepamet sajūta, ka kaut kas nav kārtībā. Ar nepacietību gaidīšu nākošās sacensības, varbūt tās kļiedēs manas šaubas.

Analizēt Latvijas II olimpiādes programmas pirmo trīs maršrutu rezultātus un dalībnieku skaitu, nav nekādas nozīmes, jo ieskaites punktus pašvaldībai deva tikai rezultāti maršrutā Nr.4. Tie daži dalībnieki, kuri tomēr piedalījās pirmajā un trešajā maršrutā, saņēma medaļas un diplomus par piedalīšanos olimpiādē,

Aleksandrs Šakurovs

taču, manuprāt, tas jāuzskata kā LJF skaits žests. Iespējams, ka punktu skaitīšanas sistēma Latvijas I olimpiādē daudziem sportistiem un pašvaldību vadītājiem patika labāk, jo tad punktus savai pašvaldībai sportists varēja nopelnīt startējot arī „mazajos” maršrutos. Šoreiz tos, rajonu un pilsētu pašvaldības, varēja iegūt piedaloties tikai maršrutā, kur šķēršļu augstums bija līdz

150cm. Pašreizējā situācija mūsu sportā ir tāda, ka maršrutos ar 150cm augstiem šķēršļiem, gatavi lekt ir tikai 5-6 jātnieki. Tā kā olimpiādē jātnieks drīkst piedalīties tikai ar vienu zirgu, tad iespējams dalībnieku skaits bija prognozējams jau iepriekš. Kaut arī tikai piecu jātnieku konkurencē, Andis Vārns godam izcīnīja Latvijas II olimpiādes čempiona titulu. Protams, ka visa jātnieku saime un, domāju, arī pats jātnieks, būtu gandarītais, uzvarēt ja konkurence būtu lielāka.

Par iejādes sacensībām, nerakstīšu, to noteikti labāk izdarīs iejādei tuvāk „stāvošs” cilvēks, bet man pašam personīgi ļoti patika šīs sacensības, it īpaši brīvās izvēles programma ar Lielās balvas elementiem. Dzirdēju, ka arī skatītāji nepalika vienaldzīgi noskatoties. Ar to tad arī apsveicu sacensību organizatorus, jo tās tiek rīkotas ne tikai sportistiem, bet ikvienam skatītājam, kuram sirdij tuva ir tāda dabas dāvanu kā ZIRGS.

Iejādes sacensības Latvijas II olimpiādes ietvaros

Terēze Rozenberga

Terēze Rozenberga ar Zalvi

15.jūnijā, Ventspilī, Reņķa dārzā, Latvijas II olimpiādes ietvaros norisinājās sacensības iejādē. Sacensību programmā ietilpa „Mazā balva”, pēc kuras paralēli tika izcīnīts arī Ventspils pilsētas atklātais čempionāta uzvarētāja tituls, kā arī Lielās balvas brīvās izvēles programma.

Mazajā balvā, olimpiādē gan arī Ventspils čempionātā nepārspēta palika Agnese Liepiņa, savukārt

Inga Bistрова ar Monte-Cristo

Lielajā balvā uzvaru guva Airisa Penele. Kopā iejādes sacensību ietvaros piedalījās 13 dalībnieki; Olimpiādē visplašāk bija pārstāvēta Rīgas pilsēta (septiņi pāri) un Rīgas rajons (trīs pāri).

Kopumā sacensības bija noorganizētas labi, neskatoties uz iejādei netradicionālo zāles laukumu un neraksturīgo atmosfēru, kas daudziem pāriem sagādāja zināmas problēmas. Ņemot vērā to, ka salīdzinot ar Latvijas I olimpiādi 2004.gadā, tiek izcīnītas sacensības arī Lielajā balvā, atzinīgi jāvērtē dalībnieku izaugsme un atliek cerēt, ka 2012.gadā iejāde būs pārstāvēta vēl kuplākā skaitā gan Lielajā, gan Mazajā balvā.

Airisa Penele apbalvošanā

Valsts subsīdijas visu šķirņu zirgu audzētājiem

Dace Štrausa, teksts un foto

Līdz šim gadam par valsts atbalstāmu tika uzskatīta tikai Latvijas šķirne un pēc Latvijas šķirnes audzēšanas programmas Latvijas šķirnē izmantošanai atļauto šķirņu pārstāvji. Visu pārējo šķirņu audzētājiem bija jātiec galā pašu spēkiem. Patikams pārsteigums šogad ir valsts subsīdijas arī citu Latvijā audzējamo

zirgu šķirņu kumeļiem, jaunzirgiem un ērzeļiem. Tas attiecas arī uz poniju audzētājiem. Visām šķirnēm Latvijā gan nav savas audzēšanas programmas, tādēļ vērtēšanu jāveic pēc attiecīgās šķirnes apraksta, kas dažādās valstīs var

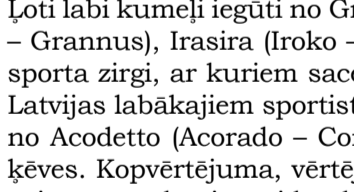
nedaudz atšķirties. Tas mūsu vērtētājiem nav viegls uzdevums, jo jāpārziņ dažādu šķirņu vērtēšanas kritēriji. Iespējams, turpmāk, ņemot vērā to, ka Latvijā ieviesušās daudz dažādas zirgu šķirnes, vērtētāju kvalifikācijas celšanas kuršos būtu nepieciešams apgūt arī citu šķirņu vērtēšanu. Tagad varam tikai minēt, piemēram, vai tas, ka šetlandes ponijs tipina, norāda, ka tam ir sliktas gaitas vai tomēr tieši tā tam jākus? Kā darbaspējas vērtē haflingeriem, vai varbūt vispār nevērtē? Protams, internetā var atrast gandrīz visu iepējamo, tomēr ne jau visi zirgu vērtētāji labi pārvalda svešvalodas un lieto internetu.

Kumeļi un jaunzirgi Tērvetē

Dace Štrausa, teksts un foto

Akciju sabiedrība „Agrofirma Tērvete” ir vieta, kur uz, kumeļu un jaunzirgu, vērtēšanu ierodas ne tikai speciālistu komisija, dažu cilvēku sastāvā, bet daudz skatītāji, kā arī zirgu pircēji no dažādām Latvijas vietām un mums tuvām ārzemēm.

Šogad „Tērvete” komisijai un pārējiem interesentiem rādīja kumeļus no jau sevi sportā pierādījušiem ērzeļiem, gan no jaunajiem ērzeļiem ar labu izcelsmi, bet vēl nezināmām spējām sportā un vaislas darbībā. Paļauties tikai uz labu izcelsmi tomēr ir riskanti, sevišķi, ja ērzelim ir kādas eksterjera kļūdas, kas var iedzīmt kumeļam. Ne sevišķi izdevies eksperiments, kā parādīja šī gada kumeļu vērtēšana, ir bijusi jaunā iejādes ērzeļa Don Hot Chocolate izmantošana. Tomēr jācer, ka neskatoties uz dažām eksterjera kļūdām, kumeļi izaugs par labiem iejādes zirgiem un šis eksperiments tomēr attaisnosies, jo sevišķi tādēļ, ka tika izmēģināts inbrīdings uz slavenu iejādes ērzeli Donnerhall.

Gotika no Grand Libero un Kargetas

Ļoti labi kumeļi iegūti no Grand Libero (Achill-Libero – Grannus), Irasira (Iroko – Stanford), kas ir arī labi sporta zirgi, ar kuriem sacensībās piedalās viens no Latvijas labākajiem sportistiem - Andis Vārna, kā arī no Acodetto (Acorado – Contender), māklīgi sēklojot ķēves. Kopvērtējuma, vērtējot izcelšanos, eksterjeru, gaitas un kopiespaudu, labākais kumeļš izrādījās Gotika no Grand Libero un Kargetas, iegūstot 36,5 punktus no 40 iespējamiem. Otrs un trešais labākais kumeļš pēc komisijas vērtējuma bija Akvilons no Karmenas un Acodetto un Ikona no Charlotte un Irasira, kopvērtējumā iegūstot 36 punktus. Tikai par pus punktu atpalika Karavella no Roksanas un Centuryo (Capitol I – Cantares), iegūstot kopsummā 35,5 punktus.

Vērtēšanas komisijai tika rādīti arī septiņi divgadīgie ērzeliši. Kopumā skatoties, neviens no jaunzirgiem neieguva zemāku atzīmi kā 7 punkti par vērtēto pozīciju - gan par izcelšanos un eksterjeru, gan par darbaspējām. Vērtējumos bija arī maksimāli iespējamais punktu skaits 10, piemēram Lukoil no Kadetas un Lagerfelda 10 punktus ieguva par izcelšanos un tipiskumu, kā arī rikšiem. Arī pārējie rādītāji šim jaunzirgam bija augsti, kopumā iegūstot labāko no vērtējumu no visiem izstādītajiem zirgiem.

Treniņšacensības „Tiraines staļļos”

Linda Ansule, foto Nadina Zavadilika

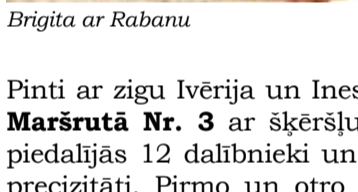
2008.gada 15.jūnijā notika treniņšacensībaskonkurā, kuras organizēja z/s „Tiraines staļļi”. Sacensībās bija

Mārīte Pinte ar Ivēriju

četrus maršruti sākot ar 50 cm augstiem šķēršļiem un beidzot ar 110 cm augstiem šķēršļiem. Pavisam sacensībās piedalījās 28 dalībnieku pāri, kuri bija ieradušies gan no tuvākiem staļļiem, gan no tālākiem.

Pirmais sacensību maršruts bija ar šķēršļu augstumu līdz 50 cm. Šajā maršrutā startēja jauni zirgi un jaunie jātnieki, kuri tika vērtēti ar atzīmēm. Atzīmes bija atkarīgas no jāšanas stila, pareizības un kopējā iespaida. 1. vietu šajā maršrutā ieguva Mārīte Pinte ar zirgu Ivērija no Saldus, 2. vietā ierindojās Elza Muižniece ar Kuskusu, bet 3. vieta pienācās Elizabetei Dambei ar zirgu Greta. Tad sekoja **otrais maršruts** ar šķēršļu augstumu līdz 80 cm. Arī šis maršruts tika vērtēts ar atzīmēm. Uzvaru izcīnīja Mārīte Pinte ar zirgu Idalgo, otrajā vietā Linda Šūpola ar zirgu Vairogs un trešā ceturta vieta tika dalīta starp Mārīti

Brigita ar Rabanu

Pinti ar zirgu Ivērija un Inesi Kušči ar zirgu Krokus. **Maršrutā Nr. 3** ar šķēršļu augstumu līdz 100 cm piedalījās 12 dalībnieki un sacentās uz ātrumu un precizitāti. Pirmo un otro vietu izcīnīja Ieva Eglīte ar zirgiem Kadence un Geita, atstājot trešajā vietā Lindu Šūpolu un Vairogu. **Ceturtais maršruts** ar šķēršļu augstumu līdz 110 cm pulcēja 8 dalībnieku pārus. Arī šis maršruts bija uz ātrumu un precizitāti. Vienīgā, kas šo maršrutu veica bez soda punktiem un plūca uzvaras laurus bija Anna Stafecka ar zirgu Kina, otro vietu izcīnīja Linda Ansule ar zirgu Lagūns

Anna Stafecka ar Kinu

(4 s.p.) un trešā vieta pienācās Lindai Šūpolai ar zirgu Vairogs(4 s.p.).

Kaut arī sacensību diena nebija no tām saulainākajām un brīžiem nolija kārtīgs lietutiņš, sacensības bija interesantas un dalībnieki apmierināti. Arī šī gada 12.jūlijā z/s „Tiraines staļļi” ieplānojuši rīkot vēl vienas treniņšacensības, kuras tiek uzskatītas par iesildīšanās mačiņiem ieskaites sacensībām „Mārupes kauss 2008”. Būsiet mīļi gaidīti!

Sacensības Lēdmanē

Informāciju apkopojā Inese Ruskule

Š.g. 7.jūnijā Lēdmanes pagasts sapulcināja šķēršļu pārvarēšanas sportistus no vairākiem Latvijas novadiem, jo šo vietu ir iecienījuši daudzi. Arī skatītāju pulks bija diezgan kupls. Sacensības komentēja un

galvenais tiesnesis bija Ivo Miķelsons, maršrutus sastādīja Dainis Ozols. Pavisam kopā visas dienas garumā bija četri maršruti, kuros piedalījās gan lieli, gan mazi. **Maršrutā 1A** (divās fāzēs, šķēršļu augstums līdz 105 cm) piedalījās bērni līdz 16 gadu vecumam un šo maršrutu atbalstīja SIA „Salana”. Kopā piedalījās 23 dalībnieki, no kuriem labāko rezultātu uzrādīja Linda Viša ar zirgu Arons (SIA „Līpenes”), otro – Anna Vjaksa ar zirgu Princis (SIA „Princis”), trešo – Marija Dubrovskā ar zirgu Ikars (VA „Kleisti”). **Maršruts 1B** arī bija divās fāzēs, šķēršļu augstums tāds pats kā iepriekšējā maršrutā, un tajā varēja piedalīties zirgi vai jātnieki, kuri startē pirmo sezonu, vai arī piecādiegi zirgi. Maršrutā bija 43 dalībnieki, kā arī vairāki ārpus kārtas dalībnieki. 1.vietu šajā maršrutā ieguva Elīna Raščevska ar zirgu Limoža (Z/S „Lielceri”), 2.vietu – Maira Leja ar zirgu Domingo un 3.vietu – Tamāra Samuševa ar zirgu Langets (Ceplī). Šajā maršrutā arī izpaudās domstarpības par 1.vietas ieguvēju. Sākotnēji tiesnešu kolēģija piešķīra 1.vietu Ģirtam Bricim ar zirgu Abalon, taču daudzi no jātniekiem atcerējās, ka šis zirgs ir startējis jau pagājušajā gadā – pēdējā LJF kausa posmā, kas notika Lietuvā. Kā arī Abalon nevarēja iekļauties noteiktajā zirgu grupā. Pēc uzklaušitā gan no pretenzijas iesniedzēju puses, gan arī no Ģ.Briča puses, sacensību galvenais tiesnesis I.Miķelsons nolēma pirmo vietu piešķirt E.Raščevskai ar zirgu Lemoža. Lūgums tomēr sportistiem pievērst uzmanību šādiem sīkumiem un nemānīt pašiem sevi, jo īpaši tajos gadījumos, kad pieredzējuši sportisti startē vienā maršrutā ar iesācējiem, cienīsim paši sevi un citus! **Maršruts 2** bija divās fāzēs, šķēršļu augstums - līdz 115 cm, piedalījās zirgi bez vecuma ierobežojuma. Arī šajā maršrutā piedalījās 43 dalībnieki, no kuriem 1.vietu izcīnīja Ģirts Bricis ar zirgu Arhivs (JSK Burtnieku Rotors), 2.vietu par prieku visiem Lēdmanes iedzīvotājiem – pašmāju Dainis Ozols ar zirgu Goldrings (LPJSK, Lielvārde) un 3.vietu – Toms Vilde ar zirgu Coleo (JSK Burtnieku Rotors). **Maršrutā 3** bija, jau salīdzinoši, mazāk dalībnieku – tikai 10. Šajā maršrutā šķēršļu augstums

Anita Palma

bija līdz 130 cm, piedalījās zirgi bez vecuma ierobežojuma. Pārlicenošu uzvaru šajā maršrutā guva Maira Leja ar zirgu Vera, aiz sevis atstādama Guntaru Silīņu ar zirgu Kalgari (Mežstrazdiņi) – 2. vietā un Reini Jurašu ar zirgu Gepards (RR zirgi)

Ilona Zaula

– 3.vietā. Pēdējā **Maršrutā 4** šķēršļu augstums bija 80 cm, kas bija paredzēts hobija klases jātniekiem, kuri pēdējos 5 gadus nav startējuši maršrutos ar šķēršļu augstumu 120 cm un augstāk. Labāko rezultātu uzrādīja Ieva Egle ar zirgu Kadence (Strigi), otro – Ilona Zaula ar zirgu Grand Cru (Jaunbrīnumi) un trešo – Solvita Strāķe ar zirgu Rollija (Z/S „Tiraines staļļi”). Jaunajiem jātniekiem, kuri piedalījās šajā maršrutā ārpus konkurences, bija sagādāts pārsteigums, jo sacensību organizatori apsveica 3 labākos jaunos jātniekus – 1.vietā Monika Čālīte ar zirgu Milords (Lēdmane), 2.vietā Marija Kolosova ar zirgu Griefija (Lēdmane, Ceplī) un 3.vietā – Anita Skuja ar zirgu Pilāra (Z/S „Rieksti”). Pēc sacensībām dalībniekiem kopā ar saviem četrkājainajiem draugiem bija iespēja veldzēties, laukumam līdzās, esošajā upē.

Laires Zemes nometnes zirgmīļiem

Līdz 3 stundām dienā, spēles, konkursi, sacensības, pārgājieni ar zirgiem un bez. Bez vecuma ierobežojuma.

Laires Zeme atrodas Līgatnes dabas parkā. Informācija un pieteikšanās pa tālruni: +371 29120389 vai e-pastu: ruzvels@inbox.lv

Auļotāju sacensības Reseiniai hipodromā

Inese Ruskule, foto: Remiģijus Poškus foto arhīvs

Vasarīgajā 8.jūnija pēcpusdienā Reseiniai hipodromā, kas atrodas Lietuvā, notika auļotāju sacensības, kurās piedalījās Lietuvas jātnieki. Pavisam kopā bija 5 skrējieni, kur katrā no tiem piedalījās 4 dalībnieki. 1.skrējienā piedalījās trīs 3 gadus veci zirgi un viens – 5 gadus vecs zirgs. Distances garums bija 1400, kopējais skrējiena balvu fonds bija (pārvēršot litus latos) 420 LVL (I- 200 LVL, II – 150 un III – 70 LVL). Ātrākais no visiem dalībniekiem bija Edvinas Kubilius ar zirgu Owada, laika rezultāts 1.19,60 min. Otrajā skrējienā arī visi startējošie zirgi bija 3 gadus veci, taču distance jau bija garāka – 1600 m. Balvu fonds arī lielāks – 700 LVL (I- 350 LVL, II – 200 LVL, III – 150 LVL). Pirmo vietu, diezgan sīvajā cīņā, ieguva pirmā skrējiena uzvarētājs Edvinas Kubilius, tikai ar citu zirgu – Kumara, laika rezultāts: 1.45,02

min. Trešajā skrējienā trīs zirgi bija 3 gadus veci un viens 4 gadus vecs. Veicamā distance bija 1600 m gara un kopējais balvu fonds 500 LVL (I- 250 LVL, II – 150LVL, III – 100 LVL). Labāko rezultātu šajā skrējienā uzrādīja Laura Krutikova ar 4 gadus veco ķēvi Ruby Sunday, laika rezultāts 1.43,76 min. Ceturtajā skrējienā piedalījās no 3- 7 gadus veci zirgi, veicamā distance bija 1400 m, kopējais balvu fonds: 420 LVL (I - 200 LVL, II – 150 LVL, III

– 70 LVL). Pirmo vietu šajā skrējienā izcīnīja Laura Krutikova ar 7 gadus veco ēzeli Mistyk, laika rezultāts: 1.28,93 min. Piektajā skrējienā piedalījās 4 zirgi, kas pārstāvēja vecāku zirgu grupu – no 7 – 12 gadiem. Veicamā distance bija 1400 m, kopējais balvu fonds 300 LVL (I – 150 LVL, II – 100 LVL, III – 50 LVL). Labāko laika rezultātu no viesiem četriem dalībniekiem uzrādīja Edvinas Kubilius ar 7

gadus veco ēzeli Vikingas, laika rezultāts: 1.26,04 min. Vērojot sacensību balvu fondus un sacensību pastāvīgo norisi, tā vien šķiet, ka Lietuvā esošais klubs NACIONALINIS ŽIRGŪ LENKTYNIŲ KLUBAS ir nolēmis, Lietuvā, attīstīt auļošanas sportu. Nākamās auļotāju sacikstes notiks š.g. 22.jūnijā Paļangas hipodromā!

Finnderby un Somijas Nāciju kauss

Dace Štrausa, teksts un foto

Ja lietas atkārtojas, tad veidojas tradīcijas. Somiem tradīcijas patīk, tādēļ par daudz ko Somijā var teikt – tradicionāls. Tradīcijām ir viena laba īpašība – tās dzīvi padara mazliet vieglāku, jo līdzīgi atkārtojas, un viena slikta īpašība – no tradīcijām nevar izbēgt, lietām ir jānotiek, lai tur vai kas. *Finnderby* ir Somijas galvenās sacensības konkūrā un tajās uzvarēt ir liels gods. Skatītāju tribīnes katru gadu ir pārpildītas, lai arī par ieejas biļeti ir jāšķiras no palielas summiņas. Šīs sacensības droši var nosaukt par tradicionālām, jo tās Upejē (*Ypējā*) notiek jau 35 gadus. Šo gadu laikā sacensību derbija maršruts nav mainījies, vienīgi kalnu priedītes un dzīvžogi pieņēmušies kuplumā, bet šķēršļi ir tieši tajās pašās vietās, kur bija pirmajā reizē 1973. gadā.

Šķēršļu augstums derbija maršrutā nav augstāks par 135 cm, bet distance ir apmēram divas reizes garāka kā parastajā konkūrā maršrutā, arī lecienu skaits ir vairāk kā divdesmit. Maršruts no zirgiem prasīja īpašu izturību un, pie parastiem konkūr-

Derbija uzvarētājs Andreas Šou ar Cancan 4 no Dānijas

ra šķēršļiem pieradušiem zirgiem, šeit ir ne viens vien pārsteiguma moments – nepierasts reljefs, gan pakalniņi, gan šķērslis padziļinājumā, gan ūdens šķēršļi. Sevišķi grūta ir pēdējā taisne, jo distances beigās zirgi jau krietni vien noguruši. Tādēļ nav nekāds brīnums, ka pārskatot iepriekšējo gadu rezultātus, tikai viens vai divi jātnieki katru gadu ir spējuši veikt distanci bez soda punktiem.

Šogad derbija maršrutā piedalījās 20 dalībnieki, no kuriem tikai 13 dalībnieki spēja nokļūt līdz finišam un tikai 2 dalībnieki to izdarīja tīri, nenopelnot nevienu soda punktu. Pārleķšanā uzvarēja pāris no Dānijas Andreas Šou (*Andres Schou*) ar Cancan 4, atstājot aiz sevis somieti Jannu Huhtanenu (*Janna Huhtanen*) ar Sultana D.

Viens no notikumiem, kas šā gada Finnderbija uzmanības centrā bija Mannerheima balvas izcīņa trīscīņas sacensībās, kas pēc vairāku desmitu gadu pārtraukuma tika atjaunotas 2005. gadā. Šāda veida sacensību aizsākums meklējams jau

Janna Huhtanen ar Sultana D, 2. vietas ieguvēja derbija maršrutā

Marika Retto ar Latvijas šķirnes ķēvi Galma

1919. gadā un tās regulāri notika līdz piesdesmitajiem gadiem. Iesākumā sacensības bija domātas, lai kavalēristi varētu demonstrēt militārās jāšanas iemaņas, bet vēlākajos gados tajās drīkstēja piedalīties arī civilpersonas. Jatzīmē, ka noteikumus ar speciālu, atšķirīgu iejādes programmu, sacensībām apstiprināja pats maršals Manerheims. Mūsdienās, protams, sacensības notiek pēc starptautiskiem noteikumiem. Sacensību galvenā balva ir zirga statuete no Mannerheima ģimenes un to šogad nopelnīja Sanna Siltakorpi ar Lucky Accord no Somijas.

Vilhelmīna Rantanen ar Liru

Trešais svarīgais notikums šajās dienās Upejā bija SJF (FEI) Somijas posma Nāciju kausa izcīņa. Nāciju kausa sacensības Upejā notiek katru otro gadu. Šīs sērijas aizsākums meklējams jau 1909. gadā, kad Londonā Lielajā Olimpiskajā manēžā notika sacensības pat pirms SJF dibināšanas 1921. gadā. Tā Nāciju kauss ir izturējis laika pārbaudi un pašlaik uzskatāms par tādu kā Samsung Super Līgas treniņu laukumu, jo arī ir komandas sacensības un svarīgas katrai nācijai, lai atstātu savas pēdas starptautiskajā jāšanas sporta aprītē. Šogad Somijas posma Nāciju kausu ieguva Dānijas komanda atstājot aiz sevis mājiniekus somus un 3. vietā Norvēģijas komandu.

Mihails Safronovs ar Le-champ

Lai arī jātnieki no Latvijas nepiedalījās nevienā sacensību veidā, tomēr vismaz Latvijas zirgi šeit bija pārstāvēti. Trīscīņā piedalījās Latvija audzētais Ļuzota dēls Lirs no Sambo meitas ar

Sanna Siltakorpi ar Lucky Accord

somu jātnieci Vilhelmīni Rantanenu. Lai arī balvas šis pāris neizcīnīja, tomēr laimīgi pabeidza tehniski sarežģīto krosa maršrutu. Derbija distancē 7. labākā bija Marika Retto (*Marika Rättö*) ar Latvijas šķirnes ķēvi Galma (Guido – Delikāts). Kā teica sacensību prezidents, Upejas jāšanas un zirgkopības koledžas direktors Petri Mellers (*Petri Meller*), arī Latvijas jātnieki Upejā ir laipni gaidīti.

Pirmā reize tā grūtākā

Inese Ruskule

„Par to, ka tagad varu īstenot savus bērnības sapņus, varu pateikties savam vīram, „stāsta „1. Baltijas kausa šķēršļu pārvarēšanā jātnieku sportā 2008” sacensību direktore Linda Sudāre. „Bērnībā dzīvoju tādā vietā, kur tuvākā apkārtnē nebija neviena staļļa. Vajadzēja iztikt ar vecmāmiņas zirdziņu, uz kura jādelēju, bet tā arī nesanāca trenēties nevienā jāšanas sporta treniņpunktā. Jau

Jaunā paaudze

būdamā pusaudža vecumā, trenējos gan pie Aijas Luses, gan arī Zilānos, līdz ar to uz zirga iemācījos jāt, taču par sportisti tā arī nekļuvi. Ja liktenis būtu pavērsies labvēlīgāk, tad iespējams būtu starp 1. Baltijas kausa izcīņas dalībniekiem.” Laika straujais “ritenis” Lindu atveda arī uz pastāvīgu dzīvi Rīgā, strādāja par autosporta sacensību rīkotāju klubā „5 x 5”. Tur arī gūta pieredzi autoralliju, autokrosu rīkošanā. Tomēr lai cik labi nebūtu, vienmēr gribējās būt pie zirgiem. Linda sāka apmeklēt jāšanas sporta nodarbības z/s „Tiraines staļļi”, kur pat piedalījās vietējā mēroga iekšējās sacensībās.

Kad Linda apprecējās, vīrs negribēja, lai viņa turpina savu karjeru autosporta klubā. Taču Linda spēja nosēdēt mājās tikai pāris nedēļas, jo visu laiku jau bija pierasts darboties, organizēt. „Uzzinot, ka Andim Vārnam nepieciešama palīdzība (tā saucamais grūms), tajā pat dienā devos uz Z/S „Lielceri”. Andis mani pieņēma darbā, un tas man bija liels gods, jo visu laiku jau biju tikai vērojusi sportistu sniegunus no malas. No sākuma bija tā neomulīgi strādāt ar ērzeļiem, jo līdzšinējā pieredze saistīta tikai ar tādiem lauku zirdziņiem. Bet ar laiku viss nostabilizējās. Andis drīz vien (2006.g.) kļuva par Latvijas čempionu.” Linda ieguva labu pieredzi, taču drīz vien pieteicās pirmdzimtais. Vēl 5. grūtniecības

nedēļā viņu varēja vērot kā Anda groomu, taču ilgi tas nevarēja turpināties, jo bija jāpadomā par gaidāmo atvasīti. Šobrīd Lindai un Andim ir draudzīgas attiecības un jebkurā brīdī viens no otra var prasīt padomus un palīdzību. Pirms bērnīga piedzimšanas vīrs Lindai uzdāvina zirgu Salto - Latvijas braucamzirgu, ko viņš bija noskatījis pie Airas Rēveles Līgatnē. „Viņš vienkārši aizgāja uz aploku un pateica – es pirkšu šo zirgu!” smejas Linda. Pēc bērnīga piedzimšanas Salto pārveda uz z/s „Lielceri”, kur viņu palīdzēja iejāt trenere Daiga Gavere.

Salto nav īpaši labs veselības stāvoklis, tas lika padomāt par spēcīga sporta zirga iegādi. „Pie Līgas Pētersones iegādājos otro zirgu – Romulu. Abi zirgi tagad dzīvo jaunuzceltajā „Cieceru” stallī, kur tos trenē D. Gavere. Divreiz nedēļā abas ar Daigu trenējamies arī Mairas Lejas vadībā. 7. jūnijā pirmo reizi abi zirgi Daigas vadībā startēja Lēdmanes šķēršļu pārvarēšanas sacensībās.”

Lindas bilde ar abiem zirgiem

Jautājot par nākotnes plāniem, Linda pastāsta, ka ir nopirkts arī trešais zirgs – viengadīga ķēvīte no Aromāta vārdā Anaheima. Tā ir Lindas jaunā cerība. „Man patīk gudri zirgi, neciešu tādus, kuri ir “stulbi”. Pati neiejāmu zirgus, jo uzskatu, ka jauns, maz apmācīts zirgs nesader kopā ar nepieredzējušu jātnieku. Patreiz pievērsos vairāk konkūram, bet iespējams, ka kādreiz arī trenēšos iekšējās.”

Organizējot 1. Baltijas kausa posmu Latvijā Lindai nav viegli, jo šāda mēroga pasākums pie mums ir pirmo reizi. „Lai vieglāk būtu rīkot šīs sacensības „Lielceros”, biju aizbraukusi arī uz Baltijas kausa posmu Igaunijā. Vispār uzņēmos būt par sacensību direktori un palīdzēt Mairim Penelim tāpēc, ka esmu organizējusi Eiropas čempionātu autokrosā. Vadlīnijas abiem sacensību veidiem ir līdzīgas, vienīgi, ka cits sporta veids. Pats grūtākais bija atrast sponsorus, no kuriem daudzi atteicās mūs atbalstīt ekonomiskās krīzes dēļ. Daudziem uzņēmumiem bija vēlme, bet nebija varēšanas. Lielākie Baltijas kausa izcīņas posma Latvijā atbalstītāji ir Latvijas Republikas Zemkopības ministrija, Latvijas Republikas Aizsardzības ministrija un Parex Banka, kā arī vēl daudzi sponsori, kuriem esam pateicīgi.

Zirgaudzētava ZBZ
pārdod jaunzirgus

Zviedru - vācu isceļsmē.
Ne tikai rupīgi izmeklētas
vaislas kombinācijas,
bet zirgi ar prātu!

Pārvara konkūram tomēr daži tieši iekšēji.
Šobrīd mums ir pieci brīgadnieki,
astoi divgadnieki un astoņi gadnieki.
Iespējams pārdotam kādu perspektīvo vaislas jēvu.
Mums ir arī laiks meklēt partneri zirgaudzētavai!

Informācija: Rīze +371 2 6226 999

Ļoti nozīmīga loma ir arī ir informatīvajiem atbalstītājiem : radio Star FM, specializētā avīze par zirgiem „Zirgu Pasts” un izdevniecība Saimnieks Lv.”

„Sacensību organizatoriem, dalībniekiem un skatītājiem novēlu labus laika apstākļus, „ piebilst Linda „ Jo, ja būs labi laika apstākļi, visiem būs labs garastāvoklis, kas ir svarīgākais pasākuma norises faktors. Lai viss ritētu labi organizatoriem. Manuprāt, tā ir lieliska iespēja visai ģimenei labi pavadīt brīvo laiku, jo bērniem būs iespēja piedalīties dažādās atrakcijās, vizināties ar poniju, kamēr vecāki vēros spraigās cīņas par uzvaru. Novēlu lai šim sporta veidam būtu arvien vairāk skatītāju un līdzjutēju!” Baltijas kausa laikā varēs vērot spraigu cīņu starp Lietuvas, Latvijas un Igaunijas jātniekiem. Vieni no mūsu spēcīgākajiem jātniekiem – Andis Vārna un Dainis Ozols nepiedalīsies šajās sacensībās, jo dosies uz Krievijā rīkotajām šķēršļu pārvarēšanas sacensībām. Taču latvieši varēs just līdzī tādām **mūsējiem sportistiem** kā: Ģirts

6. lpp. ▶

Linda ar Sampo treniņsacensībās Tiraines staļļos

◀ 5. lpp.

Bricis, Aleksandrs Šakurovs, Tatjana Koļako, Andrejs Bistrovs, Mārtiņš Kārklīšs, Maira Meldere, Guntars Siliņš, Kristaps Neretnieks, Krista Kliesmete, Sarmīte Ņikuļina (SIA "TJK"), Kristīne Egle, Janīna Dianova-Karaša (SIA Neraida), Linda Ansule (Z/S "Tiraines stalli"), trīs SIA „Princis” pārstāves – Līga Pētersone, Vita Glinska un Anna Vjakska, Jānis Kalita.

Igauniju pārstāvēs tādi jātnieki kā: Anni Māgi, Kullo Kender (startēs ar diviem Latvijā audzētiem zirgiem), Ivo Ots, Andres Kallaste, Andres Udekull, Tjorven Siiboja, Andres TreveMonica Parno, Veiko Roots, Liis Danelson, Kristi Koiv, Jaanika Leinemann, Margit Magi, Priit Jarvloo, kā arī vairāki poniju jātnieki.

Lietuvu pārstāvēs tādi jāšanas posta pārstāvji kā: Zigmantas Šarka, Laimondas Skērys, Monika Paulauskaitē, Andrius Buzas, Stasys Jasas, Viktorija Navickaitē, Dominykas Malinauskas, Aleksas Seilius, Rimas Rimkus, Žydrūnas Garbenis, Mantas

Jacikevičius, kā arī poniju jātnieki.

Latvijā dzīvojošais jātnieks Ibragims Vaskovs pārstāvēs **Baltkrieviju** šajās sacensībās ar diviem zirgiem.

Poliju pārstāvēs: Mateusz Tyszko, Michal Tyszko

Ar sabiedrisko transportu no Rīgas centra līdz Jaunmārupei (jākāpj ārā pieturā „Veikals”) var nokļūt ar maršruta

autobusiem: Nr. 2003; 853, 854 un no Jaunmārupes jāmēro apmēram 3 km tāls ceļš.

Sacensību sākums visas trīs dienas: plkst. 10.00 un plānots, ka sacensības ilgs līdz plkst. 18.00, bet trešajā dienā iespējams būs ilgāks sacensības norises laiks, jo 22.06. pēc Gran Prix notiks pašmāju sacensības visiem, kuri vēlas (bez ierobežojumiem) - maršruts 1,10 m, brīva izvēle, par katru gāztu šķērslī 5 soda sekundes.

Ieeja bez maksas. 🐾

Pirmās šķēršļu pārvarēšanas sacensības Inčukalnā!

Inese Ruskule

2006.g. netālu no Rīgas esošajā Inčukalnā tika uzsākts vērienīgs projekts - lielākā un modernākā jātnieku sporta centra "Jauno jātnieku skola" izveide Austrumeiropas valstīs. Mūsdienās tā tomēr ir liela uzdrīkstēšanās, jo būvmateriālu un celtniecības izmaksas ir diezgan augstas. Š.g. 31. maijā un 1. maijā šajā centrā notika pirmās sacensības. „Jauno jātnieku skolas” jāšanas sporta ekspertei **Natālijai Dreimanei** lūdzām pašvērtējumu par pirmajām sacensībām.

Apsveicam Jauno Jātnieku skolas kolektīvu sakarā ar pirmajām sacensībām! Vai pati esat apmierināta ar pirmajām sacensībām, kāda ir sajūta, kad „noslīcināti pirmie kucēni”?

Principā, sajūta laba. Jāatzīst, ka sacensību organizēšana Latvijā nav tas pateicīgākais darbs, jo cilvēki brīžam nenovērtē paveikto, bet noteikti ievēro līdz galam nepadarīto. Tikai organizējot, var iemācīties veidot labas sacensības, galvenais katrās nākamajās sacensībās mēģināt novērst iepriekš pieļautās kļūdas vai arī izmainīt organizēšanas taktiku.

Vai sacensībās piedalījās dalībnieki tikai no Latvijas, un cik daudz viņu bija?

Dalībnieki bija arī no Lietuvas un Igaunijas. Dalībnieku skaits nebija pārāk liels, bet pietiekams, lai sekmīgi novadītu sešpadsmit maršrutus divās dienās. Pie lielāka dalībnieku skaita tas laikam būtu grūti izdarāms.

Kurš sacensības tiesāja un kurš sastādīja maršrutus?

Galvenais sacensību tiesnesis bija Dainis Līvmanis, maršrutus sastādīja Sergejs Šakurovs. Gribu pateikties Dainim Līvmaņa kungam par iecietību un profesionalitāti, jo šo sacensību tiesāšana nebija viegls uzdevums. Sergejs ar palīgu komandu arī bija uzdevumu augstumos, uzstādot labi jājamus maršrutus, un vērtējot trīs maršrutus uz atzīmēm.

Kādi ir tālākie plāni attiecībā uz šo projektu? Nākamās sacensības paredzētas 29.jūnijā?

Šoreiz sacensības būs ļoti sportiskas - ar salīdzinoši nelielām naudas balvām, orientētas uz bērniem, jaunajiem jātniekiem un iesācēju līmeņa jeb hobija sportu. Vēlamies panākt jātnieku sporta masveidību, lai sportistiem būtu iespēja vienu vai divas reizes mēnesī uz laba laukuma lekt maršrutus pienācīgā konkurencē.

Saprotams, ka sacensību organizēšana saistīta ar lielām izmaksām, un, lai sacensības varētu bieži organizēt, nepieciešami sponsori, ko pašlaik sarežģītajā ekonomiskajā situācijā Latvijā, nav tik viegli izpildīt. Tādēļ sacensībās 29. jūnijā izmaksas būs maksimāli samazinātas. Protams, centīsimies ņemt vērā iepriekšējo sacensību organizēšanas minusus, lai sacensības Inčukalnā būtu maksimāli pieejamas un patīkamas visiem sportistiem. Uzsākot šādu grandiozu projektu, ir nepieciešams atbalsts. Vai atbalsts ir pietiekams un vai cilvēkiem ir vēlme, galvenais, ticība atbalstīt šādu projektu?

Ticība rodas darot. Mums ir atbalstītāji - paldies viņiem! Lai šis projekts spētu attīstīties grandiozs, cik

7. lpp. ▶

FEI

STARPTAUTISKĀS SACENSĪBAS

1. BALTIJAS KAUSS

ŠĶĒRŠĻU PĀRVARĒŠANĀ JĀTNIĒKU SPORTĀ 2008

2. posms
Latvijā,
Jaunmārupē,
Z/S Lielceri

CSIP, CSIJ, CSIJ, CSI2*

20.-22.06.2008.
sacensību sākums katru dienu plkst. 10.00 leeja bez maksas

◀ 6. lpp.

iecerēts, nākotnē ceram uz vēl lielāku atbalstītāju pulku, jo viņu nekad nevar būt par daudz.

Kas bija visgrūtākais šo pirmo sacensību rīkošanā?

Apziņa, ka infrastruktūru nav iespējams sakārtot tik īsā laikā, cik bija iecerēts.

Lai gūtu plašāku iespaidu par pirmajām sacensībām Inčukalnā, lūdzām arī vairāku sacensību dalībnieku viedokļus par pirmajām noritējušām sacensībām:

Santa Šteinberga:

„Loti patika laukums, likās, ka patika arī zirgam. Laba organizācija no saimnieku puses, esmu apmierināta. Domāju, ka izmantošu katru iespēju piedalīties tur rīkotajās sacensībās!”

Linda Viša:

„Man patika šīs sacensības, it īpaši laukuma segums, uz kura lecot es jutos stabili un droši. Viss bija labi noorganizēts, un mani iepriecināja maršrutu skaits. Starta naudas bija diezgan lielas, bet arī par balvām bija labi padomāts.”

Ellada Kazašvili:

„Godīgi? Nepatika. Cenas lielas, bet izņemot laukumu, nekas nebija tam cenām atbilstošs. Ar laikiem arī netika galā maršrutu lika faktiski viens pats Sergejs, pārējie vilkās kā pusbeigti. Boksos zirgi gulēja uz akmeņiem, jo nebija normālas grīdas. Mans viedoklis - ja jau viņi netika galā ar saviem darbiem un nesaveda sacensības vietu piemērotā kārtībā laicīgi, tad nevajag rīkot mačus, vai vismaz jāpadomā par ko tad cilvēki maksā TĀDU naudu!

Tur pat reāli nebija kur aiziet paēst, jo vienīgās kafējnīcas cenas arī bija krimināli lielas-vairākiem cilvēkiem sirdsapziņa neatļāva maksāt tādu naudu, tāpēc arī staigāja abas dienas neēduši -kādi tur varēja būt sporta panākumi???”

Krista Kristiāna Alksne:

„Inčukalnā bija ļoti interesanti. Man ļoti patika pa-

mats, jo zirgiem neslīdēja kājas un gandrīz pēc katra maršruta laukums tika laistīts. Vienīgais sākumā mazliet acis žilba no gaišā pamata.

Man nepatika, ka boksos pamata apakšā bija akmeņi, kuri līda cauri skaidām un zirgiem nebija pārāk patīkami. Vakars bija diezgan vēss, tāpēc zirgiem boksos bija caurvējš.

Bija pārāk dārga ēdināšana.”

Kristīne Egle

„Kopumā sacensības patika! Laukuma segums ļoti labs, tikai vajadzētu padomāt par laistīšanas sis-

tēmu!! Nedaudz pietrūka organizatoriskās puses attiecībā uz starta kārtības noteikšanu, bet savu vainu jāuzņemas tiem sportistiem, kuri laicīgi neatsaka startu! Šai vietai ir liela perspektīva, tāpēc būtu interesanti redzēt - kā šī vieta attīstīsies!

Anna Veidemane:

Labi organizētas sacensības, laicīgi un pat pārāk laicīgi organizēta pieteikšanās - jo reāli nedēļu pirms mačiem prognozēt, vai būs fūre un kā zirgam būs ar veselību, ir grūtāk nekā divas dienas iepriekš. Labi pārdomāti pieteikumi, kurus puse dalībnieku neļēdza aizpildīt. Vai tad ir tik grūti paskatīties pasē, piemēram, mātes tēvu? Tiem, kas pieteicās pa telefonu, netika prasīts nekas vairāk kā parastos mačos. Patīkami, ka bija liels stāvlaukums fūrēm, tualetes, laba organizācija iesildes laukumā Indras personā. Zirgus dzirdijām no diļa, jo tuvumā fūru laukumam neredzēja nevienu vietu, kur pieliet spaini.

Visiem standartiem atbilstošais pamats man ļoti patika, bet zirgam nepatika, tāpēc no starta 120 cm maršrutā atteicos. Tur, kur tika laistīts, bija labi, citur sausās smiltis pa virsu slīdēja, uz pamatu jūtīgākiem zirgiem radot nedrošības sajūtu zem kājām. Nelaistītās vietas bija arī pārāk gaišas. Patika jauni, citādāki šķēršļi. Vēl attiecībā uz maršrutu 110 cm uz atzīmēm uz jātniekiem - vai tiešām nevar uzlikt kādu ierobežojumu, kaut vai jātniekiem, kas nestratē augstāk par 130 cm? Jo kā var uz stila atzīmēm vērtēt regulāri ar panākumiem 150 cm maršrutos startējoša sportista sniegumu kopā ar jātniekiem, kuriem tas varbūt ir pirmais 110 cm maršruts? Lai kā izlektu - rezultāts ir zināms, diemžēl, lai cik tehniski un glīti izlektu nepieredzējušais jātnieks. Starta naudas arī diezgan lielas reālajai finansiālajai situācijā.

Dainis Ozols:

„Patika!”

Evita Avena (Marengo)

„Raugoties uz sacensībām gan kā no tirgotāju, gan skatītāju viedokļa pirmais iespaids visnotaļ pozitīvs. Patīkami pārsteidza sacensību vietas vienādi ieturētais stils, labais laukuma segums, pat tāds sākums kā saskaņotas tirdzniecības vietas, par kurām parūpējās paši organizatori. Protams, vēl liels darbs ieguldāms šī kompleksa celtniecībā un attīstībā, bet, manuprāt, šai vietai nākotnē ir visas iespējas kļūt par lielisku jāšanas centru, kur ir iespējams noorganizēt arī starptautiska mēroga sacensības.”

Lita Cipruse:

„Ir ieteikums maču sakarā - ja startē sportisti no citām valstīm, būtu tikai normāli, ja informācija par maršrutiem būtu kādā visiem saprotamā valodā. Un vēl, vajadzētu katram maršrutam jau nolikumā ierakstīt laiku, kad tas sāksies, īpaši, ja ir tik daudz maršrutu vienā dienā. Bet bija jau skaisti. Un laukuma kvalitāte fantastiska!!!”

Cik cilvēku tik viedokļu! Šāds bija vērtējums par pirmajām sacensībām Inčukalnā. Lai Natālijai Dreimanei un visam Jauno jātnieku skolas kolektīvam veicas arī turpmāko sacensību organizācijā!

Karaliskais Vindzoras zirgu šovs

Irina Jegorova, Inese Ruskule, foto autors: Andrejs Jegorovs

Ja jums kādreiz ir iespējas būt Londonā, maija sākumā, tad noteikti nepalaidiet garām izdevību un apmeklējiet Karalisko Vindzoras zirgu šovu (The Royal Windsor Horse Show). Šova norises vieta ir Vindzoras pils parks. Lielākā Lielbritānijas brīvda-bas zirgu šova aizsākumi ir meklējami jau 1943. g., kad Džoforei Kross un grāfs Roberts Orsičs nolēma iesaistīt arī zirdzniekus kampaņā, kuras mērķis bija iegūt naudas līdzekļus kara nepieciešamībām. Pirmā šova nosaukums bija vienkārši „Vindzoras zirgu un suņu šovs”. Šobrīd su-

ņiem šovā nav atļauts atrasties, un tam ir savs izskaidrojums. Leģenda vēsta, ka Grāfam Orsičam bija nepaklausīgs medību suns, kurš nozaga vistas stilbiņu no Karaļa Georga VI šķīvja ceremonijas laikā. Tas izraisīja tādu kņadu, ka komiteja izdeva likumu par to, ka nekad vairāk Vindzoras šova laikā nevarēs piedalīties suņi. Līdz pat mūsdienām maija sākumā trīs dienas, Vindzora, ilgst šovs, kurš atklāj ar zirgiem saistīto izstāžu sezonu Lielbritānijā.

Vindzoras šova laikā var redzēt visdažādāku šķirņu zirgus - sākot no mazajiem Šetlandes ponijiem līdz pat lielajiem Šairas zirgiem. Programma ir ļoti plaša, tā ietver konkūru, iejādi, kā arī draivīga sacensības. Arī dalībnieki, starp kuriem ir gan profesionāli sportisti, gan karalistes gvardes jātnieki, gan arī hobija klases jātnieki, ir ļoti daudz.

Visskatītākā, aizraujošākā un interesantākā šova daļa ir jauno jātnieku sacensības, kur viņiem poniju mugurā jāveic stīplēceiza distance. Šajā distancē piedalās tikai jaunieši, bet savukārt mazās lēdijas mērojas spēkiem iejādes sacensībās.

Jau izsenis Vindzoras vizītkarte ir bijusi dažādākas pajūgu ekipāžas. Draivīga sacensības ir vienas no prestižākajām visā pasaulē. Līdz ar to arī šajās sacensībās draivings ir lielā cieņā, kur piedalās gan vienjūga, gan divjūgu, gan arī četrjūgu ekipāžas. Dalībniekiem jāveic diezgan sarežģītas pakāpes labirinti un ūdens šķēršļi.

Konkūra sacensībās piedalās profesionāli jātnieki. Karaliskās gvardes jātnieku komandām ir atsevišķs maršruts, un uzvarētāju komandu apbalvo pati Karaliene Elizabete II.

Un kas gan ir šovs bez gadatirgus! Vairāk kā 100 uzņēmumi piedāvā savu produkciju zirgu īpašniekiem, sportistiem un zirgmiļiem.

Šovu noslēdz karaliskās gvardes figurālās jāšanas paraugdemonstrējumi un karaliskās zirgu artilērijas figurālais brauciens. Tas ir iespaidīgs skats - gar skatītājiem brauc četrjūgi, kuri velk īstus lielgabalus.

Pasākuma beigās skatītāju sejās vērojamas skumjas, par to, ka šovs ir beidzies. Bet tas jau nekas, jo nākamajā gadā bez šaubām visus gaida jauns - jo tā taču ir karaliskā tradīcija!

2009.g. šovs notiks no 14.- 17.maijam.

Hevosopisto Ypājā – jātnieku un zirgaudzētāju koledža Somijā

Dace Štrausa, teksts un foto

Kādus 100 km uz ziemeļrietumiem no Somijas galvaspilsētas Helsinkiem atrodas neliela pilsētiņa ar latviešu mēlei grūti izrunājamu un attiecīgi ne īsti precīzi uzrakstāmu nosaukumu Upeje (*Ypājā*). Šeit 300 ha lielā platībā izvietojusies koledža, kur var apgūt zināšanas par zirgiem un visu ar tiem saistīto. Pilsētiņas centrā atrodas somu šķirnes ķēves un kumeļa skulptūra. Šeit izskatās, ka viss pakārtots zirgiem – pat ielu un krodiņu nosaukumi ir kādā saistībā ar zirgiem, pār upi uzbūvēts tilts speciāli jātnieku un pajūgu braucēju vajadzībām, kas skaisti izskatās apkārtējā ainavā un kļuvis par šīs vietas atpazīstamības simbolu.

Upejes Zirgkopības un Jātnieku sporta koledžas prezidents Petri Mellers

Agrāk, trīsdesmitajos gados šajā teritorijā bija kavalērijas skola un valsts zirgaudzētava, kur audzēja somu šķirnes zirgus. Kavalērija Somijas armijā vairs nepastāv, jo somi ir ļoti racionāla tauta un bez īpašas vajadzības lieki

Viena no manēžām

naudu netērē, taču kavalērijas jāšanas tradīcijas turpinās. Tās ir pārņēmuši patriotiski noskaņotu entuziastu grupas, kas vēl joprojām piedalās dažādos šovos, demonstrējot armijas jāšanas stilu. Kavalērijai bija ļoti liela nozīme Somijas armijā, cīnoties dažādos karos, līdz pat Ziemas karam un II Pasaules karam. Somijas austrumu pierobežā daba neatļauj izmantot citur ierasto kara tehniku, tā kā izturīgais somu zirgs bija ātrākais pārvietošanās līdzeklis.

Ar tehnikas ienākšanu lauksaimniecībā, izzuda vajadzība pēc zirgiem smagajos lauksaimniecības darbos, tādēļ vajadzība uzturēt valsts zirgaudzētavu nešķīta lietderīgi un tā tika slēgta. Rūpes par somu zirgu šķirnes audzēšanu un attīstību pārņēma zirgaudzēšanas apvienība „SUOMEN HIPPOS” un Zirgkopības pētniecības centrs, kas koledžas teritorijā atrodas arī pašlaik. Somu šķirne, kā jau vietējā šķirne, somiem ir īpaša. Kā ar smaidu pastāstīja mana laipnā gide, kas izrādīja visu lielo koledžas saimniecību, Peivi Laine (*Päivi Laine*), kas ir šīs koledžas Pieaugušo izglītības daļas direktore un Starptautisko attiecību menedžere, somi esot bijusi nabadzīga tauta, tādēļ zirgi bija vajadzīgi pēc iespējas mazi, sīksti, stipri un izturīgi, bet tai pašā laikā, lai tie, cik vien maz ēstu. Tāds arī ir īsts somu šķirnes pārstāvis. Zirgu audzēšanas un uzturēšanas lētās izmaksas, to labdarība un universālās izmantošanas iespējas ir iemesli, kādēļ tie joprojām ir ļoti populāra šķirne Somijā. Vienīgās briesmas, kas mūsdienās draudot somu zirgam ir dažu zirgmiļu pārliekā centība zirgus barojot, lietojot lielos daudzumos dažādas smalkās zirgu barības, kā rezultātā no pārbarojuma cieš zirga veselība un pamazām zūd raksturīgās somu zirga interjera īpašības.

Somu šķirnes ķēve ar kumeļu

Jātnieku sporta un zirgaudzēšanas koledža tika izveidota 1993. gadā. 15 gadu pastāvēšanas laikā skola, vērtējot pēc visstingrākajiem kritērijiem, ir kļuvusi par lideri visā Ziemeļeiropā. Koledžas īpašumā ir 160 zirgi, no tiem 50 rīkstotāju šķirnes. Taču koledžas stallos ir vietas līdz 300 zirgiem. Šīs brīvās vietas izmanto privātie zirgu īpašnieki. Arī koledžas studentiem ir atļauts uz studiju laiku ņemt līdz savu zirgu. Mācības Somijā ir

bezmaksas, bet par zirga uzturu gan ir jāmaksā (200 eiro), tomēr tas ir lētāk kā citos stallos.

Mācības koledžā ilgst 3 gadus. Pirmajā līmenī visi studenti apgūst zirgu un jātnieku trenēšanas, kā arī zirgu audzēšanas un turēšanas pamatus. Turpmākajos gados notiek specializācija. Iespējas ir ļoti plašas. Mācības var turpināt, lai apgūtu jaunzirga trenera amatu, lai kļūtu par stalla menedžeri, grūmu, jāšanas skolas treneri, rīkstotāju braucēju, kalēju, vetārsta asistentu ķēvju apsēklošanā. Jauns novirziens ar nākošo mācību gadu būs sporta zirgu trenera profesija. Skolas vadība ir pārliecināti, ka tieši par šo profesiju būs liela interese. Skolā dažādus priekšmetus pasniedz 52 augsta līmeņa skolotāji un instruktori.

Tiltiņš zirgiem

Upejes koledža 25% ir valsts īpašums, 25% pieder apvienībai „Soumen Hippos”, 25% - Somijas Jātnieku federācijai un 25% ir vietējās municipalitātes īpašums. Tas liecina, ka atbildību par mācību procesu uzņēmušās tiešām nopietnas organizācijas. Koledža ir aktīvs Starptautiskās Jātnieku Sporta Kvalifikācijas grupas (*International Group for Equestrian Qualifications*) biedrs. Tas nozīmē, ka Upejes koledžas absolvents saņem starptautiski atzītu attiecīgo sporta veidu instruktora, stalla menedžera vai cita veida profesionālo darbību apstiprinošu dokumentu, kas ļauj strādāt šajā profesijā, jebkurā no IGEQ dalībvalstīm visā pasaulē.

Studentu rīcībā ir četras manēžas, divas no tām ziemas periodā ir apsildāmas. Atsevišķa manēža ir konkūra jāšanai un iejādei. Manēžām ir atšķirīgi pamata segumi, piemēroti attiecīgajam jāšanas veidam. Tās atbilst starptautiskiem standartiem, tā kā šeit arī ziemas periodā var rīkot nozīmīgas starptautiska mēroga sacensības, kā arī pasaulē slavenu treneru meistarklases. Teritorija, ko izmanto koledža ir pietiekoši liela, lai tur atrastos viss nepieciešamais mācību procesam un dažādām sporta aktivitātem. Rīkšanai ir izveidots ļoti kvalitatīvs un pietiekoši plats 1000 metru garš skrejceļš, kas ir sertificēts, lai varētu noteikt zirgu ātrumu rekordus arī audzēšanas vajadzībām. Sacensības rīkšanā šeit notiek, taču bez totalizatora.

Ganībās

Klasiskās jāšanas apmācībai un sportam paredzēts, ne tikai jau minētās manēžas, bet arī vairāki treniņu un sacensību laukumi, tajā skaitā Somijā populārāko sacensību – derbija laukums. Šeit atrodas arī trīsdiņas trase, kas ir veidota tā, lai varētu notikt sacensības sākot no poniju klases līdz augstākā līmeņa starptautiskām sacensībām. Nav aizmirsts arī par draivinga braucējiem. To vajadzībām skolas teritorijā izveidota maratona trase.

Koledžas teritorijā atrodas ērzeļu novietne un mākslīgās apsēklošanas stacija. Koledžai pieder neliels skaits vaislas ērzeļu, galvenokārt somu šķirnes pārstāvji. Stalli tiek turēti privātie ērzeļi, kas šeit atrodas, lai no tiem iegūtu bioproduktu ne tikai vietējo ķēvju apsēklošanai, bet arī citu mākslīgās apsēklošanas staciju vajadzībām. Somijā ķēves, ar retiem izņēmumiem, apsēklo mākslīgi, jo uzskata, ka tā ir drošāk gan traumai ziņā un lipīgo slimību izplatībā. Arī mākslīgās apsēklošanas stacijā notiek studentu mācību process.

Otrs nozīmīgākais darbības veids šajā koledžā ir pieaugušo apmācību kursi. Arī pieaugušajiem ir dota iespēja apgūt jaunas iemaņas dažādos ar zirgu sportu un audzēšanu saistītos jautājumos. Pieaugušajiem studentiem šeit praktizē daļēju neklātienes viena gada apmācību kursu, kad studenti ierodas

koledžā ar savu zirgu reizi divos mēnešos uz nedēļu un trenējas, kā arī apgūst teoriju. Pārējā laikā izpilda uzdevumus mājās. Izturot pārbaudes eksāmenus, kurša beidzēji saņem attiecīgās profesijas apliecinājošu dokumentu.

Skolā tiek uzņemti arī studenti no ārzemēm. Tas gan notiek ierobežotā daudzumā, jo Somijā izglītība ir bezmaksas un apmacīt ārzemniekus par Somijas valsts līdzekļiem nav mērķtiecīgi, tā vairāk ir labdarība. Šeit mācās jaunieši no Zviedrijas, ir bijuši studenti arī no Igaunijas un Krievijas. Lai iestātos koledžā iespējamajam studentam jau gadu pirms paredzamo mācību sākuma ir jāiesniedz motivācijas

Viena no vecākajām ēkām, kur trīsdesmitajos gados atradās kavalērijas skola

vēstule, kuru izskata speciāli izveidota komisija un nolemj, kurš var kļūt par koledžas studentu. Koledžas prezidents Petri Mellers pastāstīja par citām iespējām, piemēram, jauniešiem no Latvijas studēt Upejē. Tā kā Latvijā nav neviena skola, kas sagatavo augsta līmeņa zirgkopības nozāres darbinieku, tad Upejes koledža varētu būt pretimnākoša un labprāt uzņemtu veselu grupu jauniešu 20 līdz 30 cilvēku sastāvā ar angļu valodu kā mācību valodu. Tas gan būtu jāsaprot ar Lat-

Skulptūra Upejes pilsētiņas centrā

vijas Izglītības ministriju, kā arī mācību izmaksas tad jāsedz Latvijas pusei. Cita iespēja ir uzaicināt speciālistus no Upejes koledžas kādiem zirgkopības nozāres īsākiem kursiem un braukt apgūt zināšanas, ko Latvijā nav iespējams mācīties, uz speciāli grupai veidotiem kursiem koledžā Somijā.

Peivi Laine, koledžas Pieaugušo izglītības daļas direktore un Starptautisko attiecību menedžere

Studentu dzīve milzīgajā skolas teritorijā rit ārkārtīgi interesanti. Līdzās mācību procesam, šeit gandrīz katru nedēļu notiek pasākumi - dažāda līmeņa sacensības, ievērojamu treneru meistarklases, dažādi zirgaudzētāju pasākumi - piemēram, Somijā audzējamo zirgu šķirņu ērzeļu sertifikācija, starptautiskas zinātniskas un praktiskas konferences. Visos šajos notikumos piedalās arī koledžas audzēkņi papildus regulārajām mācībām apgūstot neatsveramu pieredzi šādu lielāku un mazāku pasākumu organizēšanā.

Interesants apskates objekts, kas atrodas vienā no vecākajām ēkām šajā teritorijā, ir Somijas jāšanas sporta muzejs. Šeit regulāri notiek dažādas tematiskas izstādes. Šobrīd, sakarā ar olimpisko gadu, sarīkota izstāde, kas veltīta somu jātniekiem, kuri piedalījušies Olimpiskajās spēlēs jau no 1920. gada. Kā ar lepnumu norādīja Peivi Laine, ne viens vien olimpiētis ir bijušais koledžas audzēkņis.

Liels paldies koledžas prezidentam Petri Melleram un manai gidei Peivi Lainei par interesanto stāstījumu! 🐾

Starp mākslu un dabu

Inese Ruskule, foto: Nadina Zavadilika

“Zirgiem ar mākslu nav nekāda sakara, bet dažiem māksliniekiem ir sakars ar tiem,” tā saka viena no Latvijā pazīstamākajām gleznotājām Dace Lielā. Kādā no intervijām viņa ir teikusi: “Man reklāma nav vajadzīga!”

Tā arī ir, viņas darbi pastāsta par pašu autori vislabāk. Šobrīd izcilo mākslinieci redzam bieži vien arī konkūrasacensību skatītāju vidū, jo vairākus gadus Daces ikdiena ir saistīta ar zirgiem.

Jautājot viņai – vai zirgi patiek jau no bērnības, viņa atbild – jā! Tikai šī iemīlēšanās dzīvciltīgajos dzīvniekos ir notikusi neierasti. “Atceros, ka ābecē ieraudzīju uzzīmētu kumeliņu, kurš piesaistīja manu uzmanību, “stāsta Dace. “Pati vēl nemācēju zīmēt, tādēļ lūdzu, lai mans tēvs to pārzīmē.

Dace ar savu ķēvi Pasadoru

Pēc tam arī pati sāku mēģināt zīmēt zirgus, man neizdevās, šķita, ka tas ir ļoti sarežģīti. Domāju, ka jāsāk ”studēt” zirgi, vēlējos izprast – kāpēc tos ir tik grūti uzzīmēt. Pagājušā gadsimta sešdesmitajos gados Rīgas centrā zirgu pajūgi nebija nekas neierasts. Atceros, ka pie dzelzceļa stacijas regulāri gāju skatīties esošo zirgu, kurš vadāja kravas pa Dzirnavu ielu.”

Rīga nebija vienīgā vieta, kur varēja novērot zirgus, bērnībā vasaras laikā Dace dzīvoja pie saviem vecvecākiem Kurzemē – starp Sabili un Kandavu. Vectēva aprūpē bija neliels kolhoza stallītis, kur mitinājās darba zirgi. Lai arī krietns laiks ir pagājis, Dace atceras kā vērojusi zirgu no ratiem, kā grabējuši ripojošie ratu riteņi...Maza būdama viņa bieži vien brīnījās – kā zirgi var būt tik gudri un noiet taisni pa vagu. Pēc padarītā darba bērņus bieži vien sēdināja zirgiem mugurās, vedot tos atpakaļ uz ganībām. “Senāk jau ļoti daudz spēles bērņiem bija saistītas ar zirgiem. Atceros, ka es vienmēr pati sevi iedomājos par zirgu. Man uzlika galvā pītu tīkliņu, kas bija apauši, “ smejas Dace, “ un tad kāds no maniem draugiem ņēma tīkliņa rokturus, kas bija pavadas, un tā mēs skraidījām. Manai mātai bija koka šūpuļzirgs. Arī pasakās bieži vien

bija pieminēti zirgi – prinči uz zirgiem, princeses uz zirgiem, karietes... “

10 gadu vecumā Dacei patika zīmēt zirgus, jo bija jau daudz maz iepazīsusi zirgus. Bija diezgan daudz skatījusi bērišus, sirmišus, lai spētu tos jau uzzīmēt gan auļos, gan rīkšos. Vareja uz visas lielās papīra lapas uzzīmēt daudz mazus zirdziņus, pie tam katru savā gaitā. J.Rozentāla skolas diplomdarbā, ko gleznoja Dace, bija arī redzams zirgs.

Vai tad tik daudz gleznojot zirgus un vērojot tos, ne-

Marija Ose sacensībās ar Pasadoru

gribējās sākt apgūt jāšanas prasmes? “Gribēju, bet tēvs neatbalstīja. Uzskatīja, ka nevar jāt ar svešu zirgu, ar kuru jā daudz cilvēku. Zirgi neesot motocikli, ar kuriem var dragāt visi pēc kārtas, “ atminās Dace. Ja viņas tēvam Ādolfam Lielajam nebūtu nekad bijusi saistība ar zirgiem, tad varbūt arī nebūtu tā teicis. Savā laikā Ā.Lielajam piederēja gan darba zirgi, gan arī sporta zirgi – Hanoveras šķirnes, ar kuriem viņš 1930.tajos gados sekmīgi piedalījās

Marija Ose treniņā ar Dulsineju

konkūrasacensībās. Tēvs stāstīja par to – cik tajos laikos, kad sporta zirgi lielākoties piederēja Latvijas armijai, bija viss strikti noteikts un kontrolēts, cik rūpīgi bija jāizturas pret zirgu un zirglietām. Kara laikā, mainoties varām, zirgus Daces tēvam atņēma. Tāpēc laikam viņam sirds sāpēja visu dzīvi un bieži vien viņš teica, ka krievi nemākot apieties ar zirgiem. Atgūstot atpakaļ savus īpašumus 1990.tajos gados Ā.Lielais vēlējās atkal uzcelt stalli un izmitināt tajā staltus zirgus, bet diemžēl, savas dzīves laikā to nepaspēja.

Dacei sākās mākslinieces karjeras laiks, personālizstādes Latvijā, izstādes ārzemēs, taču pirms pāris gadiem viņa nolēma iemācīties jāt. Viņa izvēlējās Z/S “Tiraines stalli”, kur viņas māsu meita bija izmitinājusi savu zirgu. Uzsākot mācīties jāt, Dacei bija šķitis, ka tas būs vienkāršāk. “Sāku mācīties jāt pie treneres Marijas Oses. Pašā pirmajā dienā ieraudzīju arī viņu – savu pirmo zirgu Dulsineju, kuru bija paredzēts pārdot uz ārzemēm. Drīz vien pēc treniņu uzsākšanas man bija jāaizbrauc no Latvijas, taču Marijai palūdzu, lai šo zirgu nepārdod. Man bija

Dulsineja izbauda brīvību

„nelielas aizdomas”, ka šo zirgu nopirkšu,“ stāsta Dace. Dulsineja ir ļoti cimperlīga un interesanta ķēve, Dace pati viņai mugurā ir uzkāpusi pāris reizes, taču labāk viņai patiek zirgu vērot no malas. Ne-

Vasara, 1997.g.

daudz vēlāk, Dace nopirka ķēvi Pasadorata, viņa ir citādāka nekā Dulsineja, taču arī Pasadorai patiek izstrādāt jokus, tā nometīs ik katru jātnieku kurš liekas svešs, ķēvīte pakļaujas tikai Marijai. Tādi nu ir tie Daces zirgi – ar raksturu, bet tajā pašā laikā ļoti mīli. “Vienalga ar kādām drēbēm es ietu, vienalga kādas smaržas būtu lietojusi, Dulsineja mani pa-

Ciemos pie Učello, 2005.g.

zīst jau iztālēm, “ smejas Dace. Laikam jau zirgi jūt, ka viņus mīl. Vari dot vislabāko barību, pirkt vislabāko inventāru, bet ja nebūs mīlestības, tad nebūs arī klusā, sveicinošā “Bu – bu – bu!”

Ziema laukos, 2005.g.

Dacei patiek darboties ar zirgiem, patiek tos dzenāt hordā un vienkārši kopt. Pati pēdējā laikā vairs nepmeklē jāšanas nodarbības, bet tāpat jau ikdiena ir saistīta ar zirgu aprūpēšanu. Vaicājot viņai par jāšanas sporta veidiem – kurš tad ir vistīkamākais, viņa atbild: “Lai piedod man sportisti, bet sacensībās es vairāk skatos uz zirgiem! Pēdējos gados mans mīlulis konkūrasacensībās ir Irasirs, kuru domās esmu izvēlējusies par Dulsinejas “vīru”.

Skatoties Daces gleznās, šķiet, ka viņai patiek vērot ne tikai zirgus, bet visu dabu. Gleznas šķiet tik reālas, dabīgas un nekā tur nav lieka. Dace atzīst, ka pēdējā laikā arvien vairāk viņas gleznas paliek Latvijā, tās lielākoties pērk kolekcionāri. “Ar gleznu ir vienkāršāk, “ saka Dace “ tu to nopērc un tā vairs ēst neprasa, atšķirībā no zirga. Nopērkot gleznu, tā ir droša naudas ieguldīšana cilvēkiem, kuri no tā kaut ko saprot. Ar zirgiem ir citādāk – neko nevar zināt kas būs rit.”

Neaizmirstiet pajautāt saviem zirgiem, kas viņiem labāk garšo – siens vai skābsiens!

Dace Kravale, Dr. agr., Proventus Farms Pluss zinātniskā konsultante
Sanita Bula, zirgu ēdināšanas speciāliste

Daba zirgu ir izveidojusi par zālējūnu un ganību dzīvnieku, kas galvenokārt pārtiek no rupjās barības – vasarā no ganību zāles, bet ziemā siena vai citādi sagatavotas zāles lopbarības. Rupjai lopbarībai ir izšķiroša nozīme jebkurā no zirgu barības devām. Tā satur sagremojamo kokšķiedru, kas mikroorganismu darbības rezultātā resnajā zarnā tiek noārdīta un apgādā zirgu ar enerģiju. Šī kokšķiedra palīdz uzturēt arī gremošanas trakta motoriku un nodrošina zirga fizioloģiskās prasības pēc gandrīz nepārtraukta barības košļāšanas procesa.

Svaigu rupjo lopbarību nodrošina ganību zāle, ko zirgs ēd ganībās vai svaigu, tikko pļautu stāvvieta vai boksā. Te nu jāievēro, ka zirgam jāizvairās izēdīt pļautu vai pat pļaujot sasmalcinātu un pie kūts kaudzē pastāvējušu (īpaši sakarst sākušu) zāli, lai izvairītos no gāzu vai barības trakta pārslodzes radītām kolikām.

Konservētas zāles lopbarība pirmkārt ir dabīgs garškiežu siens un skābsiens. Skābsiens ir daļēji apvītināta nopļauta zāles masa, ietīta rituļos un izgājusi fermentācijas procesu. Mūsu apstākļos tradicionālā zāles konservēšanas metode tomēr ir siena gatavošana.

Siens ir viens no svarīgākajiem barības līdzekļiem ziemošanas periodā. Kvalitatīvs siens ir enerģijas un proteīna avots, kā arī nodrošina dzīvniekus ar kokšķiedru, kalciju, mikroelementiem, vitamīniem. Kopproteīns sienā galvenokārt ir olbaltumvielu veidā. Labākais aminoskābju sastāvs ir tauriņziežu sienam – tajā ir vairāk lizīna. Tauriņziežu, sevišķi lucernas, sienā ir vairāk kalcija nekā stiebrzāļu sienā. Labvēlīgos kaltēšanas un glabāšanas apstākļos fermentu iedarbībā sienā veidojas aromātiski savienojumi, kas piedod specifisku, patīkamu smaržu, uzlabo tā apēdamību un barības vielu sagremojamību. Tas arī ir izskaidrojams tam, kāpēc tikko izžvētu un sagatavotu sienu vēlam "nogatavināt".

Ar barības vielām bagātāko sienu iegūst, pļaujot zāli laikā no plaukšanas līdz ziedēšanai. Tad tajā ir augsts proteīna saturs un laba barības vielu sagremojamība un izmantojamība. Zālei pāraugot, tajā pazeminās proteīna, enerģijas un vitamīnu saturs, pieaug kokšķiedras daudzums, pazeminās sagremojamība. Noteikts kokšķiedras daudzums barības devā ir nepieciešams, jo tā ir vajadzīga gremošanas aktivizēšanai un fizioloģisko procesu normalizēšanai organismā. Jaunas zāles kopproteīna sagremojamība ir 60-70%, pāraugušas – tikai 40-50%. Minerālvielu saturs jaunas zāles sienā ir augstāks nekā no pāraugušas zāles gatavotā, jo jaunajā zālē ir lielāks lapu īpatsvars, un lapās minerālvielu ir 2-2,5 reizes vairāk nekā stiebrs. Veģetācijas gaitā stiebrzāles barotājvērtību zaudē straujāk nekā tauriņzieži. Īpaši strauji barības vērtību zaudē kultivētie stiebrzāļu zemeņi, ja augsnē maz slāpekļa. Šādi augi ir bāli zaļā krāsā, strauji mainās to veģetācijas fāzes. Nopļaujot pirmo zāli agrāk, labāk ataug arī atāls un ir lielāka kopējā iegūtā raža no platības.

Līdztekus savlaicīgai pļaujai, svarīgi ievērot arī sagatavošanas tehnoloģiju. Siena kaltēšanas laikā augu šūnu elpošanas norisēs, mikroorganismu un fermentu darbības rezultātā, mehāniski noraujoties augu lapām un ziedkopām, zūd daļa no zālē esošajām barības vielām. Pēc nopļaušanas augu šūnās turpinās elpošana, kā rezultātā zūd barības vielas, īpaši cukuri. Tāpēc zāle jākalte ātri, lai tā pēc iespējas ātrāk zaudētu mitrumu un elpošanas process izbeigtos. Normālos apstākļos elpošanas izraisītie barības vielu zudumi ir līdz 10%. Ātrāku siena izžūšanu veicina vālu ārdīšana 2 stundu laikā pēc pļaujas, kamēr atvērtnes augu lapās vēl ir atvērta un mitrums intensīvi iztvaiko. Žūšanu veicina arī rupjstiebrainu augu pļaušana ar pļaujmašīnām, kuras aprikotas ar placinātajiem. Placinātai masai stublāji un lapas žūst ātrāk un vienmērīgāk. Tauriņziežiem un platlapjiem stublāji mitrumu zaudē lēnāk nekā lapas, ziedgalviņas un sīkie stiebrņi,

jo šīm sastāvdaļām ir dažāds mitrums un virsmas laukums, tātad arī ūdens iztvaikošanas ātrums. Lapiņas caur atvērtnēm ūdeni iztvaicē ātrāk nekā stublāji, kas klāti ar blīvu, ūdeni mazcaurlaidīgu kutikulas kārtu. Sīkās augu daļas sakalst, kļūst trauslas un ārdīšanas, vālošanas un presēšanas vai pārkraušanas laikā nobirst. Lapiņās ir vairāk proteīna un mazāk kokšķiedras nekā stublājos, tādēļ, nobirstot lapiņām, siena barotājvērtība ir zemāka – zemāks kopproteīna un augstāks kokšķiedras saturs. Galegas lapiņas, atšķirībā no āboliņa, nenobirst, tādēļ novācot galegu optimālā fāzē, kad tā vēl nav pāraugusi, iespējams sagatavot sienu ar augstu kopproteīna saturu. Vidējie mehāniskie zudumi siena gatavošanā parasti ir 10-15% no barības vielu daudzuma, bet nobirstot āboliņa lapiņām, var būt arī daudz lielāki. Mehāniskie lauka zudumi stiebrzālēm ir mazāki nekā tauriņziežiem, jo stiebrzāļu lapas pēc izžāvēšanas nenobirst.

Izkaltēta zāle labi saglabājas, ja tās mitruma saturs nepārsniedz 17%. Mitrākā sienā aktīvi darbojas mikroorganismi, kas noārda organiskās vielas un izdala siltumu. Siens sakarst, samazinās organisko vielu, sevišķi proteīna, sagremojamība. Veidojoties pelējumam, izdalītie mikotoksīni ir kaitīgi dzīvnieku veselībai.

Ēdināšanas kļūdas var būt par iemeslu dažādām zirgu, tā saucamām, alimentārām slimībām, ko nereti novēro arī mūsu zirgu audzētāju darbā. Dažādas firmas Latvijā piedāvā milzīgu klāstu zirgu barības, papildpiedevu u.c. Daudzās no tām ir augsts cietes un proteīna saturs. Zirgu audzētājs, pakļaujoties reklāmas ieteikumam, bez īpašas kontroles par izēdināmās pamata barības – siena ķīmisko sastāvu, dod savam zirgam ieteikto spēkbarības daudzumu un jau nākošajā dienā konstatē, ka zirgam iekaisušas kājas, kāju locītavas vai pat kāju nagi. Lielu koncentrātu daudzumu saturošās barības devās ir augsts cietes, kā arī proteīna saturs. Daļa šīs cietes nokļūst resnajā zarnā un tur veicina grampozitīvo *Streptococcus lactobacillae* baktēriju augšanu, kas intensīvi veido pienskābi, kas pazemina aklās zarnas vides pH

Zema pH apstākļos veidotā pienskābe uzsūcas un nokļūst asinsritē. Paskābinātā vidē iet bojā liels daudzums vajadzīgo gramnegatīvo mikroorganismu, kas savukārt veicina endotoksīnu izdalīšanos, kam potenciāli ir ļoti postošs iespaids uz perifēro sīko asinsvadu normālu stāvokli. Pienskābe, ko absorbē asinis, bojā kāju ādas kapilāros asinsvadus. Tas izraisa iekaisumu un uzpampumu, kas ir tipisks kāju saslimšanas sindroms. Iekaisums un uzpampums ierobežo asins pieplūdi un tas iekaisuma procesu padara arvien smagāku.

Šo procesu ietekmē arī pārliecīgs proteīna daudzums (Manson F. J., u.c., 1988). Aminoskābi histidīnu aklās zarnas mikroorganismi transformē par vazotoksisku aģentu histamīnu. Histamīna alerģiska reakcija uz kapilārajiem asinsvadiem izraisa trombozi, kas samazina asins pieplūdi, veidojas iekaisums un palielinās kājas jutība pret mehāniskiem kairinājumiem. Lieks un veselībai nevēlams proteīna daudzums var rasties tad, ja izēdināmais siens ir labas kvalitātes ar augstu tauriņziežu pie-

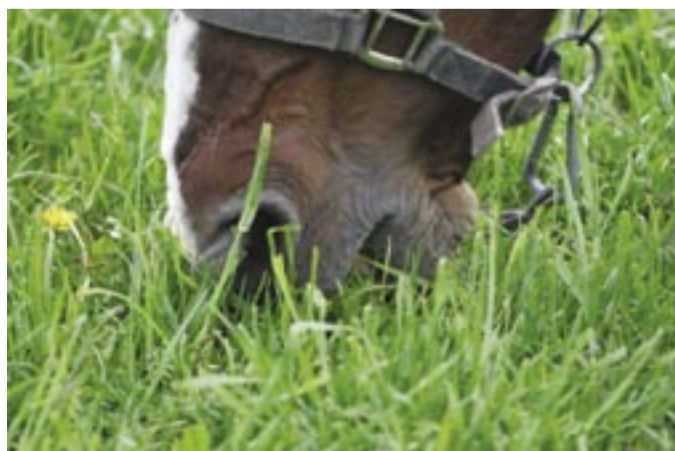

Foto: Nadina Zavadītika

maisījumu un tātad proteīna saturu un šādi pamata barībai pievieno kādas firmas rekomendēto papildbarību nekontrolējot visas barības devas kopējo proteīna saturu.

Bet kā tad ir ar skābsienu? Nesenie Lielbritānijas zinātnieku pētījumi pierāda, ka gandrīz 80% no šajā zemē gatavotiem skābsiena rituļiem ir pelējumu bojāti, ko izraisa pārāk lielais masas mitruma saturs rituļu ietīšanas laikā. Zinātnieki uzskata, ka putekļains un pelējis siens ir galvenais dažādu respiratoro slimību izraisītājs un tas var saasināt infekciozo elpošanas slimību norisi. Šī iemesla dēļ mitruma saturam presējamā masā ir izšķiroša nozīme.

Sienam, ko sapresē mazās taisnstūra veida ķīpās, jā satur 85% sausnas un ne vairāk par 15% mitruma pirms sapresēšanas. Šīs mazās ķīpas parasti zaudē mitrumu glabāšanas laikā un rezultātā to mitruma saturs nepārsniedz 11%, bet sausnas saturs ir apmēram 89%. Ja sienu tin apaļos rituļos, tad tā masai pirms ietīšanas jā satur ne vairāk par 13% mitruma. Ja rituļu veidošanas laikā siena mitrums sasniedz 15 un vairāk procentu, glabāšanas laikā tie mitrumu nezaudē un tiek pakļauti pelējuma veidošanās riskam. Tāpēc veidojot siena rituļus, siena masai vispirms ir jābūt labi izžāvētai.

Ir zirgkopji, kas praktizē siena mērcēšanu pirms izēdināšanas, cerot, ka tā izskalo pelējuma sporas vai tās tiks "pielīmētas" augu materiālam un tāpēc norītas, bet ne ieelpotas. Tomēr izņemot sienu no ūdens, tas apzūst un sporas atkal spēj pacelties gaisā un tikt ieelpotas. Pie tam, mērcējot no siena izskalojas ievērojams daudzums barības vielu.

Putekļus sienā un rituļos rada četri dažādi avoti:

* sīkas sabirušo lapu daļiņas, ja siens ir ļoti lapains un ļoti sauss. Lapas sadrūp izēdinot sienu un arī rituļu gatavošanas laikā;

* nopļautā zāles masa novārtās ar zemes daļiņām pļaujot slapjā laikā;

* mezofilās pelējuma baktērijas un mikroskopiskās sēnes (aug pie t° 20 – 45 °C) aug uz nopļautās masas mitrā/slapjā laikā pirms masas ietīšanas rituļos;

* termofilās pelējuma baktērijas un mikroskopiskās sēnes (aug pie t° > 45 °C) aug jau rituļos satītajā sienā, ja tā mitruma saturs pārsniedz 15%. Šīs mikroskopiskās sēnes aug skābekļa un pietiekama mitruma klātbūtnē, kad sāk sakarst blīvi satītie rituļi.

Zirgiem kvalitatīvi sagatavots skābsiens ir labāks par sienu, sekojošu iemeslu dēļ: tas neizraisa elpošanas (respiratorās) problēmas, ir garšīgāks un tam ir lielāka barības vērtība.

Kvalitatīva skābsiena izgatavošanai vispirms nepieciešams nopļaut jaunus sulīgus augus (stiebrzāles vai tauriņziežus). No tiem jāatdala mitrums, daļēji apvītinot (līdz apmēram 45% mitruma). Tad jānovērš masas kontakts ar skābekli, ievietojot to silosā vai plastmasas maisā, lai tajā noritētu fermentācijas process, kura laikā masas pH pazeminās līdz 5 un zemāk. Šādos apstākļos baktērijas un pelējuma sēnes nespēj augt un sagatavotā masa paliek stabila, līdz brīdim, kamēr tai nepieklūst gaiss.

Ar tikko aprakstīto metodi iekonservētā zāle novērš visas putekļu un pelējumu radītās problēmas. Tomēr jāatzīmē, ka konservējamās zāles masa jāiegūst no augstvērtīgas sēto zāļu zaļmasas, kas ir pilnīgi apžāvēta uz lauka, sasniedzot tajā 35 – 45 % mitruma vai attiecīgi 55 – 65% sausnas. Labos laika apstākļos tas iespējams apmēram 24 stundu laikā. Labu skābsienu nevar sagatavot no sliktā izejmateriāla – salijuša siena, pāraugušas zāles utt.

Šādi sagatavots skābsiens satur pH 5.5 un nedaudz vairāk, tajā ir augsts cukura saturs, neliels skābju daudzums un tas padara to zirgam daudz garšīgāku par parasto skābarību. Skābsiena gatavošanas process ir mazāk atkarīgs no laika apstākļiem, jo nepieciešams īsāks laika periods masas apvītināšanai salīdzinājumā ar pilnīgu zāles izžāvēšanu gatavojot sienu. Pie tam zāli skābsiena gatavošanai var pļaut ievērojami ātrāk nekā gatavojot sienu.

Gatavojot skābsienu, šis konservēšanas process ļauj maksimāli saglabāt nopļautās zaļmasas kva-

litāti. Produkta sagremojamība un garšas īpašības nesamazinās, kā tas notiek izmantojot dažādus konservantus. Parasti skābsienā ir augstāks enerģijas un proteīna saturs, mazāk nesagremojamās kokšķiedras, jo produkts tiek gatavots no mazāk nobriedušas zaļmasas. Skābsiena augstais mitruma saturs novērs putekļainību.

Ja zirgu ēdināšanai tiek plānots izēdināt skābbarību, tad jāsāk jau ar pašu skābbarības izgatavošanas procesu. Tas ir nedaudz atšķirīgs no skābbarības gatavošanas liellopiem. Skābbarībai paredzētā zaļmasa jāpļauj nedēļu līdz desmit dienas vēlāk, nekā platības, kas paredzētas skābbarības gatavošanai liellopiem. Zīrgam nepieciešama zaļmasa, kurai vairāk attīstījušies zaļu stiebrī.

Zīrgam drīkst izēdināt tikai augstākās kvalitātes skābbarību un kā jau minēts, īpaši tādu, kas paredzēta zirgiem. Skābbarība sastāda vienu trešo daļu, maksimāli pusi no dienas rupjās barības devas. Var rēķināt, ka kilograms siena ir līdzvērtīgs apmēram trim kilogramiem labas skābbarības. Skābbarība jāizēdina nelielās devās, ko zirgs spēj apēst tūlīt. Palikusī skābbarība gaisa klātbūtnē ātri izžūst un var kļūt ļoti bīstama zīrgam, jo tajā strauji attīstās pelējumi, kas dažkārt izdala arī mikotoksīnus. Tā parasti nav problēmas liellopiem, bet spēj nogalināt zirgu. Piemēram, botulisms ir nopietna problēma, kas parādās saistībā ar skābbarību. Šī slimība nav bīstama liellopiem pateicoties to gremošanas sistēmas īpatnībām, bet ir ļoti kaitīga, pat nāvējoša zirgiem.

Praktiskā pieredze pierādījusi, ka skābsiena gatavošana zirgiem ir perspektīvs un ļoti piemērots rupjās barības konservēšanas veids zirgiem, kas atradis plašu pielietojumu dažādās Rietumeiropas valstīs un gaida savu atzišanu arī Latvijā.

Vārds: Mērija Popinsa
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 1998. g.
Augums: 165 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Manitoba
Mātes tēvs: Pathon

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: cena pēc vienošanās **Kontaktinformācija:** 29409004, e-pasts zirgi@tervete.lv

Vārds: Libero
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2003. g.
Augums: 175 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Lobby B
Mātes tēvs: Faktors

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: pēc vienoš. **Kontaktinformācija:** tālr. 29124360

Vārds: Lumene
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2005. g.
Augums: 170 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Lagerfeld
Mātes tēvs: Maratons

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: cena pēc vienošanās **Kontaktinformācija:** 29409004, e-pasts zirgi@tervete.lv

Vārds: Lefkoja
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2005. g.
Augums: 158 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Landgold
Mātes tēvs: Calando IV

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: cena pēc vienošanās **Kontaktinformācija:** 29409004, e-pasts zirgi@tervete.lv

Vārds: Loreto
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2003. g.
Augums: 165 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Lear
Mātes tēvs: Zevs

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: pēc vienoš. **Kontaktinformācija:** tālr. 29124360

Vārds: Kuks
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2005. g.
Augums: 172 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Calvados
Mātes tēvs: Cascavelle

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: cena pēc vienošanās **Kontaktinformācija:** 29409004, e-pasts zirgi@tervete.lv

Vārds: Bolero
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2003. g.
Augums: 168 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Bastejs
Mātes tēvs: Lear

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: pēc vienoš. **Kontaktinformācija:** tālr. 29124360

Vārds: Londa
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2005. g.
Augums: 168 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Lagerfeld
Mātes tēvs: Don Welmeyer

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: cena pēc vienošanās **Kontaktinformācija:** 29409004, e-pasts zirgi@tervete.lv

Vārds: Konnkāruss
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2005. g.
Augums: 168 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Calvados
Mātes tēvs: Calando IV

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: cena pēc vienošanās **Kontaktinformācija:** 29409004, e-pasts zirgi@tervete.lv

Vārds: Billy B
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2003. g.
Augums: 164 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Bastejs
Mātes tēvs: Lear

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: pēc vienoš. **Kontaktinformācija:** tālr. 29124360

Vārds: Lokslīja
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2005. g.
Augums: 167 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Landgold
Mātes tēvs: Casaretto

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: cena pēc vienošanās **Kontaktinformācija:** 29409004, e-pasts zirgi@tervete.lv

Vārds: Koķete
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2005. g.
Augums: 171 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Calvados
Mātes tēvs: Cabrio

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: cena pēc vienošanās **Kontaktinformācija:** 29409004, e-pasts zirgi@tervete.lv

Vārds: Afūgs
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 12.12.2002
Augums: 176 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Ako
Mātes tēvs: Febas

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: 6000 eiro **Kontaktinformācija:** 29164711, Iejāde 1., 2. grupa, kāju maiņa, puspīruetes lēksos. Var jāt arī bērni.

Vārds: Lira
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2005. g.
Augums: 169 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Bleisberg Līvius
Mātes tēvs: Ričards

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: 10 000 eiro **Kontaktinformācija:** tālr. 29236677

Vārds: Nadīne
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2000. g.
Augums: 170 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Nivana
Mātes tēvs: Daions

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: 4500 eiro **Kontaktinformācija:** 29186122, Piedalījusies konkūra sacensībās līdz 130 cm

Vārds: Rantjē
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 1999. g.
Augums: 170 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Radiant
Mātes tēvs: Rigoletto

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: pēc vienoš. **Kontaktinformācija:** tālr. 29124360, setificēts vaislas ērzelis

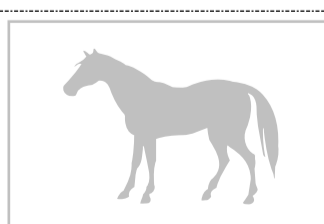
Vārds: Contiki
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2006. g.
Augums: 163 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Tēvs: Corall
Mātes tēvs: Kings

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: 5000 eiro **Kontaktinformācija:** tālr. 29236677

Vārds: Aladins
Šķirne: Latvijas
Dz. gads: 2005. g.
Augums: 158 cm

Ērzelis Ķēve Kastrāts

Mātes tēvs: Daions

Izmantošanas veidi:
 Iejāde Hobijs Draivings
 Konkūrs Vaisla Rikšošana
 Cits

Cena: 2000 eiro **Kontaktinformācija:** 29186122

Jūlijs

Latvijas mēroga sacensības:

- 11.07. konkūra iejāde - „Magnum kauss” 5.posms Vidzemes jauniešiem, Kocēni
- 12.07. konkūrs – treniņsacensības „Tiraines čempis 3”
- 25.07 konkūrs – „Magnum kauss” 6.posms Vidzemes jauniešiem, Rauna

Latvijas mēroga ieskaites sacensības:

- 5.07. konkūrs – LJF kauss 2.posms, Kleisti, Rīga
- 12.07. konkūrs – „Tērvetes kauss”, Tērvete, Dobeles rajons
- 12.-13.07. iejāde – LR nacionālais čempionāts, Kleisti, Rīga
- 12.13.07. iejāde – LJF kauss 3.posms, Kleisti, Rīga
- 18.-20.07. konkūrs – CSI**-W, Rīga
- 18.07. pl.18 konkūrs – LJF sacensības jauniem jātniekiem un jaunzirgiem
- 26.07. konkūrs – „TJK kauss”, Talsi
- 27.07. konkūrs – „Demoras kauss”, Tārgale

Kaimiņos Lietuvā, Igaunijā, Čehijā:

- 3.07. pl.18.00 rīkšošana – Tallina, Igaunija
- 05.07. rīkšošana – Ukmerge, Lietuva
- 5.-6.07. konkūrs – „Palladium Cup”, Igaunija
- 06.07. auļošana - Raseiniai hipodroms, Lietuva
- 11.-13.07. trīsciņa – „Lietuvas taure”, Kurtuvenai, Šiauliu raj., Lietuva

16.-20.07 konkūrs – Eiropas jauniešu čempionāts, Čehijas republika

- 17.07. pl.18.00 rīkšošana – Tallina, Igaunija
- 19.-20.07. iejāde – Lietuvas čempionāts, Šalcinniku raj, Lietuva
- 20.07. auļošana – Ušventis, Lietuva
- 25.-27.07. trīsciņa – CCI*, Kurtna, Igaunija
- 26.07. konkūrs – „Saaremaa Suvekapp”, Koljala, Igaunija
- 26.-27.07. konkūrs – „Nuiamae Karikas”, Nuiamae, Igaunija
- 26.07. rīkšošana – Utena, Lietuva
- 31.07. pl.18.00 rīkšošana – Tallina, Igaunija

Starptautiska mēroga sacensības FEI Centrāleiropas zonai:

- 3.6.07. iejāde – CDI****/CDI, Čerņahovska, Krievija
- 10.-13.07. konkūrs – CSIO****-W, Tallina, Igaunija
- 10.-13.07. konkūrs – CSI****, Sanktpēterburga, Krievija
- 18.-20.07. konkūrs – CSI**-W, Rīga, Latvija

FEI Nation Cup:

- 10.-13.07 konkūrs - 4* Tallinn, EST
- 17.-20.07 konkūrs - 5* Falsterbo, SWE
- 24.-27.07 konkūrs - 4* Bratislava, SVK

FEI Samsung Super League:

- 1.-6.07. konkūrs – 5* Aachen, GER
- 24.-27.07 konkūrs – 5* Hickstead, GBR

Jūlijs	
P	7
O	1
T	2
C	3
P	4
S	5
Sv	6
	7
	8
	9
	10
	11
	12
	13
	14
	15
	16
	17
	18
	19
	20
	21
	22
	23
	24
	25
	26
	27
	28
	29
	30
	31

AUREUS KAPITĀLS

“Z/s Akmeņlauki”

Laihraksts “Zārgu Pasts”, Izdevējs “Equus partneri”, Iespiests tipogrāfijā, Dace Štrausa – galvenā redaktore +371 26258326, Inese Ruskule – redaktore, žurnāliste +371 26479579, Jolanta Lapīņa – redaktore, mārketinga +371 26544243, Nadine Zavadlika – tehniskā redaktore, dizains +371 29872679, Agita Pavlovska – līterārā redaktore, Maija Gaļiņa – maketētāja. info@zargupasts.lv, www.zargupasts.lv